

A 1 2 3 4 5 6 M 8 9 10 11 12 13 14 15 B 17 18 19

AKADEMIA SZTABU GENERALNEGO WP

WYDZIAŁ WOJSK LĄDOWYCH
KATEDRA TAKTYKI TYŁÓW

JAWNE

Egz. Nr 7

ASG wewn. 3586/81

Plk dypl. Czesław PORZUCZEK

ZABEZPIECZENIE LOGISTYCZNE SIŁ LĄDOWYCH GŁÓWNYCH PAŃSTW NATO

Materiał do studiowania

BIBLIOTEKA NAUKOWA AG WP
Archiwum Instytutu Studiów Specjalnych
Nr ewid.

44287

WARSZAWA

STYCZEŃ

1981

AKADEMIA SZTABU GENERALNEGO WP

WYDZIAŁ WOJSK LĄDOWYCH
KATEDRA TAKTYKI TYŁÓW

JAWNE

Egz. Nr 7

ASG wewn. 3586/81

Płk dypl. Czesław PORZUCZEK

ZABEZPIECZENIE LOGISTYCZNE SIŁ LĄDOWYCH
GŁÓWNYCH PAŃSTW NATO

Materiał do studiowania

BIBLIOTEKA NAUKOWA ASG WP
Archiwum Instytutu Studiów Strategicznych
Nr ewid. _____

44287

WARSZAWA

STYCZEŃ

1981

AKADEMIA SZTABU GENERALNEGO WP

WYDZIAŁ WOJSK LĄDOWYCH
KATEDRA TAKTYKI TYŁÓW

~~DO PRACY~~
~~SECRET~~ **JAWNE**

ASG WP wewn.3586/81

PRZEKLASYFIKOWANO
Protokół Nr 12657

Egz.nr... 7

F O D S T A W A
Ustawa z dnia 22 stycznia 1989 roku
art. 86 ust. 2 (Dz.U. RP Nr 11-poz. 95)
.....
podpis

Płk dypl. Czesław PORZUCZEK
ZABEZPIECZENIE LOGISTYCZNE SIŁ LĄDOWYCH
GŁÓWNYCH PAŃST NATO

Materiał do studiowania

BIBLIOTEKA NAUKOWA ASG WP
Archiwum Działu Zbiorów Specjalnych

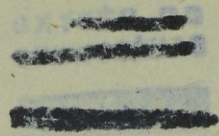
Nr ewid. _____

44287

W A R S Z A W A

Styczeń

1981

S P I S T R E Ś C I

	str.
WSTĘP	2
1. OGÓLNE ZASADY ZABEZPIECZENIA LOGISTYCZNEGO WOJSK LĄDOWYCH USA, RFN, WB	7
2. ORGANIZACJA I ZASADY KIEROWANIA ZABEZPIECZENIEM LOGISTYCZ- NYM WOJSK LĄDOWYCH USA, RFN I WIELKIEJ BRYTANII	7
2.1. ORGANIZACJA I ZASADY KIEROWANIA ZABEZPIECZENIEM LOGIS- TYCZNYM WOJSK LĄDOWYCH USA	8
2.2. ORGANIZACJA I ZASADY KIEROWANIA ZABEZPIECZENIEM LOGIS- TYCZNYM WOJSK LĄDOWYCH RFN	11
2.3. ORGANIZACJA I ZASADY KIEROWANIA ZABEZPIECZENIEM LOGIS- TYCZNYM WOJSK LĄDOWYCH WIELKIEJ BRYTANII	14
3. ZABEZPIECZENIE LOGISTYCZNE WOJSK W DZIAŁANIACH BOJOWYCH	16
3.1. ZABEZPIECZENIE LOGISTYCZNE WOJSK W NATARCIU	17
3.2. ZABEZPIECZENIE LOGISTYCZNE WOJSK W OBRONIE	22
ZAKOŃCZENIE	24
LITERATURA	24
ZAŁĄCZNIKI:	
1. PODZIAŁ MATERIAŁÓW ZAOPATRZENIOWYCH ORAZ JEDNOSTKI KALKULACYJNE UŻYWANE W BUNDESWEHRZE	26
2. OCENA SYTUACJI W DZIEDZINIE ZAOPATRYWANIA /RFN/.....	28
3. WZÓR ROZKAZU REGULUJĄCEGO SPRAWY ZAOPATRYWANIA W OBRONIE /RFN/	30
4. WZÓR ROZKAZU REGULUJĄCEGO SPRAWY ZAOPATRYWANIA W NATAR- CIU /RFN/	33
5. MOŻLIWOŚCI LECZNICZE I EWAKUACYJNE ORAZ LICZBA POJAZDÓW SANITARNYCH W KA RFN	36
6. ZESTAWIENIE POJAZDÓW MECHANICZNYCH ORAZ MOŻLIWOŚCI TRANSPORTOWE W KA RFN	37
7. RODZAJE REMONTÓW I ZESTAWIENIE POJAZDÓW ODDZIAŁÓW REMON- TOWYCH W KA RFN	38
8. MASA I JEDNOSTKI KALKULACYJNEJ BATALIONU, BRYGADY, DYWI- ZJI /RFN/	39
9. NIEKTÓRE ZNAKI TAKTYCZNE UŻYWANE W WOJSKACH USA, RFN, WB..	42
SCHEMATY:	
Nr 1. Rejon i strefy tyłów /wariant/	48
Nr 2. Organizacja dowództwa sztabu tyłów AP /USA/	49
Nr 3. Jednostki tyłowe armii polowej /USA/	50
Nr 4. Organizacja kierowania zabezpieczeniem logistycznym wojsk operacyjnych /RFN/	51

Nr 5. Tyłowe organa dowodzenia /RFN/	52
Nr 6. Jednostki tyłowe na szczeblu KA /RFN/	53
Nr 7. Organa zabezpieczenia logistycznego /WB/.....	54
Nr 8. Organa dowodzenia i jednostki zaopatrywania KA /WB/	55
Nr 9. Organizacja zaopatrywania armii USA.....	56
Nr 10. Organizacja zaopatrywania KA /WB/.....	57
Nr 11. Organizacja zaopatrywania w KA	58
Nr 12. Organizacja zabezpieczenia technicznego w KA	59
Nr 13. Schemat ewakuacji medycznej w KA	60
Nr 14. Ugrupowanie tyłów w KA /RFN/ wariant - wklejka po str.....	60
Nr 15. Schemat zaopatrywania i etapów ewakuacji technicznej, me- dycznej w KA /RFN - wklejka po str.	60

W S T Ę P

Praca niniejsza przedstawia poglądy na system zabezpieczenia logistycznego wojsk lądowych, reprezentowane przez zachodnich specjalistów wojskowych.

Wspólne dowództwa, niekiedy struktury organizacyjne oraz wspólne posunięcia dotyczące zabezpieczenia logistycznego właściwe dla armii USA, RFN i Wielkiej Brytanii nie przekreślają pewnych różnic, które wyznaczają narodowy charakter niektórych rozwiązań w zakresie interesującej nas problematyki. W pracy uwzględniono podobieństwa i różnice w zasadach kierowania zabezpieczeniem logistycznym w działaniach bojowych armii wymienionych wyżej państw. Omawiane problemy dotyczą wojsk armii lądowej tych państw, przewidzianych do działań na kontynencie europejskim.

Etymologia słowa "logistyka" przenosi nas w starożytność. W języku greckim "logistykos" oznacza: obliczeniowy, racjonalny i pochodzi od czasownika "logidzein" - obliczać. W starożytnej filozofii greckiej "logos" oznacza: powszechną prawidłowość świata, a "loga" - wypowiedź doktrynę, teorię, naukę, rozprawę, traktat.

W początkach XX w. L. Couturat i A. Lalande wprowadzili termin "logistyka" na oznaczenie logiki formalnej operującej językiem symbolicznym, wzorowanym na matematyce/obecnie: logika matematyczna lub symboliczna/.

Wojskowe znaczenie terminu to: nauka planowania ruchu i uzupełnień stanu osobowego, produkowania, dystrybucji i konserwacji materiałów oraz transportu i budowy urządzeń wojskowych, W "Małej Encyklopedii Wojskowej" czytamy /str. 195/:

"Logistyka - termin zaczerpnięty z francuskiego - przyjęty w państwach zachodnich na określenie teorii i praktyki działalności wojskowej w zakresie zaopatrywania, dowozu i komunikacji, administracji, konserwacji, remontu, ewakuacji sprzętu, lecznictwa, ewakuacji rannych i chorych, wykorzystania zasobów miejscowych, realizacji przedsięwzięć budowlanych oraz inwestycji wojskowych."

Logistyka bada całość możliwości i zdolności państwa w zakresie zabezpieczenia działań wojskowych, planuje i realizuje związane z tym przedsięwzięcia.

W polskiej literaturze wojskowej termin "logistyka" pojawił się w zasadzie po drugiej wojnie światowej w tłumaczeniach z literatury amerykańskiej, dotyczącej spraw zaopatrzenia materiałowego, technicznego i medycznego sił zbrojnych.

W literaturze naszej - podobnie jak w amerykańskiej, angielskiej, francuskiej i zachodniemieckiej - punktem wyjścia do interpretacji terminu była kategoria z dziedziny logiki formalnej. Słowo "logistyka" odnoszono do starogreckiego "logistykos", co znaczyło: sprawny w kalkulowaniu, rachowaniu. Doszukiwano się tu pewnych związków z problemami wojskowymi.

Próby takiego właśnie wyjaśnienia pojęcia szczególnie ostro uwidaczniają się w pracach autorów zachodniemieckich, którzy piszą o logistyce jako "sztuce kalkulacji przestrzeni i czasu /Raum und Zeit zu berechnen/.

Dokonując przeglądu problemów, związanych z logistyką, można wyróżnić ich cztery grupy:

"Zaopatrzenie i transport stanowią podstawowe funkcje logistyki, gdyż pozwalają one istnieć, przemieszczać się i walczyć siłom zbrojnym. Zaopatrzenie jest szerokim procesem łączącym różne etapy produkcji, zakupu, dystrybucji, wymiany i konserwacji sprzętu, uzbrojenia i materiałów. Z procesem tym wiążą się także usługi, świadczenia na rzecz sił zbrojnych w postaci np. remontu sprzętu i wyposażenia. Wreszcie ostatnią grupę zagadnień logistycznych tworzy administracja z jej podstawową funkcją organizowania, koordynacji i zarządzania poczynaniami militarno-gospodarczymi". /Wacław Stankiewicz "Logistyka"/.

"Logistyka, termin przyjęty w siłach zbrojnych państw paktu północnoatlantyckiego /NATO/ na określenie teoretycznych i praktycznych przedsięwzięć mających na celu wsparcie i utrzymanie gotowości bojowej sił zbrojnych. "Logistykę" najczęściej pojmuje się jako jednolity proces na który składa się przedmiot zaopatrywania /materiały, urządzenia, sprzęt/, czynności /określenie potrzeb, dostawa, rozdział/, funkcje /organizowanie, planowanie, wykonawstwo, kontrola/. Zarówno definicja samego pojęcia "logistyka", jak i jego treść nie są jednoznacznie sprecyzowane. Z jednej strony ujmuje się logistykę jako dyscyplinę naukową o planowaniu, przygotowaniu i użyciu w celach wojskowych środków materiałowych i usług dających w efekcie wsparcie i utrzymanie gotowości bojowej, z drugiej zaś jako konkretną działalność wspierającą i utrzymującą gotowość bojową, obejmującą takie dziedziny jak gospodarka materiałowa, naprawy, transport, infrastruktura wojskowa i hospitalizacja.

Logistyka nie ma właściwego odpowiednika w polskiej terminologii wojskowej, ze względu na istotę i treść; najbliższe temu terminowi są: - ekonomika wojskowa i - gospodarka wojskowa". /"Leksykan wiedzy wojskowej", str.192/.

1. OGÓLNE ZASADY ZABEZPIECZENIA LOGISTYCZNEGO WOJSK LĄDOWYCH USA, RFN i Wielkiej Brytanii.

Zabezpieczenie logistyczne wojsk - według poglądów zachodnich - jest jednym z podstawowych przedsięwzięć w całokształcie planowania i organizacji działań bojowych, stanowi integralną część pracy dowództw i sztabów ogólnowojskowych.

Jego istotą jest wszechstronne, płynne i odporne na zakłócenia zabezpieczenie wojsk w środki niezbędne do życia i prowadzenia walki.

Zadaniem systemu logistycznego jest zabezpieczenie sił lądowych w środki niezbędne do prowadzenia walki i odciążenie ich od wszystkiego, co mogłoby przeszkodzić w wykonaniu zadań bojowych.

Do głównych zadań dowództw i jednostek zabezpieczenia logistycznego wojsk należy:

1. Zabezpieczenie materiałowe /prowadzenie ewidencji, przyjmowanie, magazynowanie i wydawanie materiałów, wykorzystywanie miejscowych zasobów, gromadzenie zapasów/.
2. Zabezpieczenie transportu drogowego, kolejowego, lotniczego itp. /planowanie, zabezpieczenie prac załadowniczych i wyładowniczych w portach i bazach przeładunkowych/.
3. Zabezpieczenie techniczne /konserwacja polowa i składowa, obsługa i remonty oraz ewakuacja z pola walki uszkodzonego uzbrojenia i sprzętu, gromadzenie części i zespołów zamiennych, ocena i przekazywanie informacji technicznych/.
4. Zabezpieczenie medyczne /ewakuacja oraz leczenie chorych i rannych, udzielanie pomocy skażonym środkami masowego rażenia, zaopatrywanie wojsk w materiały medyczno-sanitarne/.
5. Budowanie i utrzymanie obiektów i urządzeń infrastruktury /naprawa dróg kołowych, kolejowych, rurociągów, składów, szpitali itp./.
6. Wykonywanie innych zadań, takich jak: obrona i ochrona tyłów, organizacja łączności, obsługa poczty polowej, organizowanie obozów jenieckich, angażowanie i wykorzystanie pracowników cywilnych itp.

Do realizacji zadań zabezpieczenia logistycznego siły lądowe poszczególnych państw NATO posiadają organa dowodzenia, związki i oddziały oraz urządzenia tyłowe. Ich skład nie jest stały i zależy m.in. od otrzymywanych zadań i liczby przewidzianych do zabezpieczenia jednostek. Natomiast od szczebla dywizji w dół struktura organizacyjna oddziałów /pododdziałów/ logistycznych jest stała.

2. ORGANIZACJA I ZASADY KIEROWANIA ZABEZPIECZENIEM LOGISTYCZNYM WOJSK LĄDOWYCH USA, RFN i WIELKIEJ BRYTANII

Zgodnie z koncepcją przyjętą przez dowództwa połączonych sił zbrojnych NATO siły lądowe będą prowadziły działania bojowe w składzie związków koalicyjnych natomiast zabezpieczenie logistyczne pozostanie nadal w gestii dowództwa narodowego.

Za zabezpieczenie logistyczne związków taktycznych oddziałów, pododdziałów odpowiedzialni są dowódcy poszczególnych szczebli.

Kierowanie zabezpieczeniem logistycznym odbywa się z tyłowych stanowisk dowodzenia /TSD/, organizowanych i rozwijanych w rejonie rozmieszczenia oddziałów /pododdziałów/ zaopatrywania i obsługi. W batalionach kierowanie zabezpieczeniem logistycznym odbywa się z SD batalionu.

2.1. Organizacja i zasady kierowania zabezpieczeniem logistycznym wojsk lądowych USA

Dowództwa i jednostki logistyczne amerykańskich sił lądowych składają się z elementów zabezpieczenia logistycznego, rozmieszczonych w Stanach Zjednoczonych /w tzw. strefie wewnętrznej/ i rozwiniętych na **zamorskich teatrach działań wojennych**.

Każdy TDW /w tym środkowoeuropejski / z punktu widzenia systemu zabezpieczenia logistycznego dzieli się na:

- strefę działań bojowych;
- strefę komunikacji.

Strefa działań bojowych obejmuje tę część TDW, która jest niezbędna do prowadzenia walki i operacji. Jest ona określona liniami rozgraniczenia wojsk i dzieli się na przednią i tyłową, w której z kolei można wyróżnić rejon tyłów:

- armii polowych;
- korpusów armijnych;
- dywizji;
- brygad.

Strefa komunikacji obejmuje obszar zawarty między tylną granicą strefy działań bojowych a tylną granicą TDW. Przy dużej głębokości TDW strefa komunikacji dzielona jest na główną i wysuniętą.

Na każdym TDW organizowane jest dowództwo tyłów sił lądowych /tzw. dowództwo strefy komunikacji/, podporządkowane dowódcy ogólnowojskowemu danego TDW.

Zadaniem dowództwa tyłów jest logistyczne zabezpieczenie związków operacyjnych /armii polowych lub samodzielnych korpusów/; może ono także wykonywać ograniczone zadania zaopatrywania sił powietrznych i morskich lub sił zbrojnych państw sprzymierzonych.

Dowództwu tyłów sił lądowych podporządkowane jest dowództwo tyłów strefy komunikacji oraz 1-3 wysunięte dowództwa tyłów strefy komunikacji /schemat nr 1/.

Dowództwo tyłów strefy komunikacji /wspólnie z wysuniętymi dowództwami/ zabezpiecza pod względem logistycznym związek i oddziały rozmieszczone w tej strefie. Jego głównym zadaniem jest przyjmowanie i dalsze rozprowadzanie materiałów.

Dowództwu tyłów strefy komunikacji podporządkowany jest szereg dowództw, sztabów, związków, oddziałów i pododdziałów urządzeń tyłowych, między innymi: 1-2 dowództwa przeładunków, dowództwa rejonów strefy komunikacji /w zależności od potrzeb/, dowództwo obozów jenieckich, sztab inżynieryjno-technicznego zabezpieczenia, sztab grupy chemicznej, sztab grupy technicznej obsługi sprzętu lotniczego, brygada inżynieryjno-budowlana, grupa amunicyjna, grupa łączności, 1-2 grupy żandarmerii, 1-2 grupy medyczno-sanitarne, 1-2 bataliony transportu samochodowego, batalion zadymiania, kompania odkażania i dezaktywacji oraz szereg składów i magazynów polowych.

Wysunięte dowództwo tyłów strefy komunikacji zabezpiecza wojska w strefie działań bojowych, niektóre jednostki rozmieszczone w wysuniętej strefie komunikacji oraz jednostki pocisków rakietowych wspierające siły zbrojne państw sprzymierzonych.

Jeżeli na TDW działa tylko jedna AP, to dla zabezpieczenia jej działań organizowane jest - oprócz dowództwa TDW - jedno wysunięte dowództwo strefy komunikacji. W razie działania dwóch lub więcej AP zwiększa się liczbę wysuniętych dowództw tyłów strefy komunikacji /w zależności od potrzeb/.

Wysuniętemu dowództwu tyłów strefy komunikacji podporządkowane są m.in.: brygada inżynieryjno-budowlana, grupa amunicyjna, grupa łączności 1-2 grupy żandarmerii, 1-2 grupy medyczno-sanitarne, dowództwo obozów grupy technicznej obsługi sprzętu lotniczego, sztab wojsk inżynieryjno-technicznego zabezpieczenia, batalion transportu samochodowego, batalion zadymiania, kompania odkażania i dezaktywacji, 2-4 składy i magazyny polowe. 2-4 składy i magazyny polowe.

Dowództwo tyłów AP jest nadrzędnym organem wszystkich oddziałów i pododdziałów przeznaczonych do zabezpieczenia logistycznego KA, samodzielnych dywizji, brygad i innych jednostek bezpośrednio podległych AP /schemat nr 2/.

Zadania dowództwa tyłów AP są podobne do zadań dowództwa tyłów sił lądowych TDW, ich zakres jest jednak znacznie mniejszy.

Struktura organizacyjna tyłów AP nie jest stała i zależna od liczby korpusów armijnych wchodzących w jej skład.

Na przykład struktura organizacyjna AP, składającej się z trzech KA, wygląda następująco:

- cztery brygady zaopatrywania /trzy korpusne i jedna armijna/;
- brygada amunicyjna;
- brygada transportowa;
- brygada żandarmerii;
- grupa administracji cywilnej /schemat nr 3/.

Dowództwo tyłów KA jest organem nadrzędnym wszystkich pododdziałów, przeznaczonych do zabezpieczenia logistycznego dywizji oraz samodzielnych oddziałów i pododdziałów korpusu.

W skład tyłów korpusu z reguły wchodzi:

- dowództwo tyłów korpusu;
- 3-4 bataliony transportu i zaopatrywania;
- 3-4 bataliony obsługi technicznej;
- batalion medyczno-sanitarny;
- batalion żandarmerii;
- batalion śmigłowców transportowych;
- batalion zapasowy.

W działaniach bojowych korpus może otrzymać z AP lub bezpośrednio z odvodu naczelnego dowództwa:

- 1-2 bataliony zaopatrywania;
- 1-2 bataliony śmigłowców transportowych;
- batalion zapasowy;
- batalion budowy i obsługi rurociągów oraz szereg grup, zespołów i sekcji różnej specjalności zabezpieczenia logistycznego.

Liczba pododdziałów wzmocnienia zależy zawsze od aktualnych i przewidywanych zadań bojowych korpusu.

Dowództwo tyłów dywizji jest organem nadrzędnym wszystkich pododdziałów, przeznaczonych do zabezpieczenia logistycznego brygad i batalionów liniowych oraz pozostałych samodzielnych pododdziałów dywizji.

W skład tyłów dywizji z zasady wchodzi:

- batalion transportu i zaopatrywania;
- batalion medyczno-sanitarny;
- batalion obsługi technicznej;
- kompania żandarmerii;
- kompania finansowa;
- kompania administracyjno-gospodarcza.

Skład tyłów dywizji dla wszystkich jej rodzajów jest w zasadzie jednaki, a nieznaczne różnice występują jedynie w wyposażeniu, np. w DPD/DPSz/ batalion transportu wyposażony jest dodatkowo w śmigłowce transportowe.

W działaniach bojowych, w zależności od zadań i sytuacji, dywizja może otrzymać z korpusu - w ramach ogólnego wzmocnienia - pododdział obsługi technicznej i transportu, w tym śmigłowcowego.

Dowództwo tyłów dywizji wydziela ze składu organicznych pododdziałów materiałowego, technicznego i medycznego zabezpieczenia pododdziały /kompanie/ do zabezpieczenia logistycznego brygad pierwszego rzutu, utrzymując część sił /z zasady pododdziały przydzielone z korpusu/ w odwodzie i do zabezpieczenia logistycznego pozostałych oddziałów i pododdziałów dywizji.

Zadaniem pododdziałów logistycznych brygady jest materiałowe, techniczne i medyczne zabezpieczenie batalionów i pozostałych elementów ugrupowania bojowego brygady.

Najniższym /pod względem organizacyjnym/ elementem zabezpieczenia materiałowego jest pluton zaopatrywania batalionu wchodzący w raz z

plutonem obsługi technicznej i sekcją transportową - w skład kompanii dowodzenia batalionu. Najniższym natomiast elementem zabezpieczenia technicznego jest sekcja remontowa kompanii, wchodząca w skład grupy dowodzenia kompanii.

Struktura organizacyjna sztabów tyłów jest zbliżona do struktury sztabów ogólnowojskowych z tym, że liczba i rodzaj komórek sztabowych są różne /dostosowane do konkretnych potrzeb/.

Pomoconicznymi organami sztabu dowództwa tyłów /od szczebla dywizji wzwyż/ są ośrodki kierowania zaopatrzeniem materiałowym i obsługi technicznej oraz ośrodki kierowania transportem, które korzystają ze zautomatyzowanego systemu logistycznego, umożliwiającego ciągłe śledzenie stanu posiadanych zapasów /do dywizji włącznie/ i ich dystrybucji oraz kierowanie i koordynację przedsięwzięć transportowych i obsługi technicznej.

Obecna struktura organizacyjna tyłów uwzględnia dwa stopnie zaopatrzenia i obsługi:

1. Wsparcie bezpośrednie - zabezpieczenie materiałowe, techniczne i obsługa jednostek dywizyjnych, korpuśnych i armijnych oraz jednostek strefy komunikacji.
2. Wsparcie ogólne - zaopatrzenie jednostek wsparcia bezpośredniego, zapewnienie remontów i napraw głównych oraz wykonywanie ważniejszych usług. Jednostki wsparcia ogólnego są z zasady podporządkowane dowództwu tyłów TDW.

2.2. Organizacja i zasady kierowania zabezpieczeniem logistycznym wojsk lądowych RFN

Dowództwa i jednostki, oddziały, pododdziały tyłowe zachodnoniemieckich sił lądowych dzielą się na tyły wydzielanych do NATO wojsk operacyjnych i na tyły stanowiące tzw. krajową organizację baz zaopatrywania tyły narodowych wojsk obrony terytorialnej.

- Są one rozmieszczone w dwóch strefach zabezpieczenia logistycznego:
- strefie komunikacji;
 - strefie działań bojowych.

Strefa komunikacji obejmuje część zachodniego obszaru RFN, środkową i północną Francję, Belgię, Holandię i Luksemburg. Znajdują się w niej jednostki logistyczne, magazyny i urządzenia tyłowe Bundeswehry - tzw. jednostki zagranicznej organizacji baz zaopatrywania - oraz część jednostek logistycznych krajowej organizacji baz zaopatrywania /dowództw zaopatrywania obrony terytorialnej/.

Strefa działań bojowych /schemat nr 4/ dzieli się na:

- tyłową;
- przednią.

W tylowej strefie działań bojowych znajdują się jednostki zabezpieczenia logistycznego dowództw zaopatrywania i medyczno-sanitarnych dowództw terytorialnych "PÓLNOC", "POLUDNIE" i "SZLEZWIK - HOLSZTYN", magazyny rodzajów sił zbrojnych oraz zakłady remontowe i zbrojeniowe.

W przedniej strefie działań bojowych, obejmującej rejony tyłów korpusów armijnych, dywizji i brygad, znajdują się jednostki logistyczne wojsk operacyjnych, wysunięte magazyny rodzajów sił zbrojnych oraz część jednostek wojsk obrony terytorialnej /OW, obwodowych i powiatowych dowództw obrony/.

W systemie zabezpieczenia logistycznego sił lądowych, dowóz materiałów zaopatrzeniowych odbywa się ze składów i magazynów Bundeswehry rozmieszczonych za granicą do magazynów sił lądowych w strefie komunikacji i działań bojowych. Odpowiedzialność za jego realizację ponosi oddział V /logistyki/ sztabu głównego Bundeswehry.

Centralnym organem kierowania zabezpieczeniem logistycznym sił lądowych RFN jest oddział V /logistyki/ sztabu sił lądowych /schemat nr 4/.

Pod względem fachowym podlegają mu:

- urząd materiałowy;
- oddziały logistyczne sztabów dowództw terytorialnych wojsk obrony terytorialnej;
- oddziały logistyczne sztabów dowództw KA wojsk operacyjnych.

Urząd materiałowy sił lądowych przygotowuje dane do powzięcia logistycznych decyzji przez sztab sił lądowych. Planuje i koordynuje wszystkie przedsięwzięcia związane z zabezpieczeniem materiałowym, technicznym i medycznym.

W jego gestii znajduje się także zabezpieczenie całości sił zbrojnych RFN w amunicję i MPS /do szczebla korpusu i równorzędnego/, remont sprzętu występującego we wszystkich rodzajach sił zbrojnych, realizacja większości zadań transportowych oraz zaopatrywanie w materiały medyczno-sanitarne.

Oddziały logistyczne sztabów dowództw terytorialnych z podległymi im dowództwami zaopatrywania i służby medyczno-sanitarnej, zabezpieczają dowodzenie centralnymi jednostkami i urządzeniami tyłowymi, wykonującymi zadania na korzyść całych sił lądowych.

Dowództwom zaopatrywania podlegają jednostki zaopatrywania, transportowe, przeładunkowe, remontowe i inne oraz stacjonarne magazyny sił lądowych.

Dowództwom służby medyczno-sanitarnej podlegają jednostki medyczno-sanitarne, transportu rannych, prosektoria polowe, laboratoria i magazyny sanitarne.

Dowództwa zaopatrywania i medyczno-sanitarne dowództw terytorialnych ściśle współpracują - w zakresie realizacji zadań logistycznych z oddzia-

łami logistyki OW. Oddziały te realizują nie tylko zadania związane z zabezpieczeniem logistycznym wojsk obrony terytorialnej, lecz także wspierają przedsięwzięcia logistyczne wojsk operacyjnych stacjonujących na obszarze OW oraz prowadzą w podległych im pułkach szpitali rezerwowych stacjonarne leczenie szpitalne na potrzeby całej Bundeswehry.

Oddziały IV /logistyki/ korpusu armijnego są głównymi organami planowania i kierowania zabezpieczeniem logistycznym w wojskach operacyjnych /schemat nr 5/. Szefowi oddziału IV sztabu korpusu podlegają pod względem fachowym szefowi korpuśnych dowództw logistycznych służb: zaopatrywania, remontowej, medyczno-sanitarnej oraz szefowie oddziałów IV /logistyki/ dywizji wchodzących w skład korpusu.

Korpuśne dowództwa logistyczne realizują zadania na korzyść jednostek korpuśnych, a w określonych dziedzinach /remonty główne, remonty broni specjalnych, zaopatrywania w amunicję specjalną, leczenie w szpitalach polowych, utrzymywanie zapasów/ - na korzyść całego korpusu.

W skład korpuśnego dowództwa zaopatrywania wchodzi /schemat nr 6/.

- kompania dowodzenia;
- batalion zaopatrywania;
- dwa bataliony transportowe;
- batalion zaopatrywania MPS;
- batalion zaopatrywania w amunicję specjalną na potrzeby całego korpusu/;
- kompania rejestracji grobów;
- 15-17 stacjonarnych magazynów korpuśnych.

W skład korpuśnego dowództwa służby remontowej wchodzi:

- kompania dowodzenia;
- ciężki batalion remontowy/na potrzeby całego korpusu/;
- mieszany batalion remontowy;
- batalion techniczny broni specjalnej/na potrzeby całego korpusu/;
- kompania zaopatrywania i remontu sprzętu łączności;
- grupa oceny sprzętu i materiałów.

W skład korpuśnego dowództwa służby medyczno-sanitarnej wchodzi:

- pułk szpitalny /6-9 szpitali pracujących na potrzeby całego korpusu/;
- batalion medyczno-sanitarny;
- mieszany batalion medyczno-sanitarny;
- batalion transportu rannych;
- laboratoria polowe.

Stan liczebny jednostek logistycznych na szczeblu korpusu wynosi 11 000 żołnierzy.

Szef oddziału IV /logistyki/ - sztabu dywizji odpowiada za organizację i kierowanie zabezpieczeniem logistycznym całej dywizji, w tym oddziałów dywizyjnych /schemat nr 5/.

Podlegają mu następujące oddziały tyłowe:

- batalion zaopatrywania;
- średni batalion remontowy;
- batalion medyczno-sanitarny.

Wykonują one zadania na korzyść zarówno oddziałów dywizyjnych, jak i podległych dywizji brygad.

Stan liczebny oddziałów tyłowych na szczeblu dywizji wynosi około 2870 żołnierzy.

Szef wydziału IV /logistyki/ sztabu brygady odpowiada za realizację zabezpieczenia tyłowego całości sił brygady /schemat nr 5/.

W skład pododdziałów tyłowych brygady wchodzi:

- kompania zaopatrywania;
- lekka kompania remontowa;
- kompania medyczno-sanitarna.

Stan liczebny pododdziałów tyłowych na szczeblu brygady wynosi około 630 żołnierzy.

Szef sekcji IV sztabu batalionu odpowiada za realizację zabezpieczenia logistycznego batalionu. Podlega mu, wchodząca w skład kompanii dowodzenia i zaopatrywania, grupa zaopatrywania w składzie:

- plutonu /lub drużyny/ transportowego;
- plutonu /lub drużyny/ remontowego ;
- drużyny żywnościowej;
- drużyny sanitarnej.

Ponadto pomocnikami dowódcy batalionu w sprawach zabezpieczenia technicznego i medycznego są: - oficer techniczny batalionu i lekarz batalionu, którzy sprawują fachowy nadzór nad plutonem remontowym i drużyną sanitarną.

Stan liczebny grupy zaopatrywania batalionu wynosi około 120 żołnierzy.

2.3. Organizacja i zasady kierowania zabezpieczeniem logistycznym wojsk lądowych Wielkiej Brytanii

Dowództwa, jednostki, oddziały, pododdziały tyłowe brytyjskich sił lądowych dzielą się na tyły rozmieszczone na terytorium Wielkiej Brytanii /w tzw. strefie wewnętrznej/ i tyły rozmieszczone na terytoriach zamorskich, głównie w RFN /w strefie Brytyjskiej Armii Renu - 1 KA/WB/.

Terytorium WB jest podzielone na 10 rejonów wojskowych, z których każdy ma swój sztab z kwatermistrzostwem oraz podległymi mu jednostkami zabezpieczenia i urządzeniami logistycznymi. Dowództwa rejonów

wojskowych mają wydzielone zadania na rzecz wojsk operacyjnych, określone w centralnie przygotowanym planie.

Strefa BAR /1 KA WB/ dzieli się na strefę:

- działań bojowych;
- komunikacji.

Najwyższym organem logistycznym brytyjskich sił lądowych jest zarząd logistyczny sztabu sił lądowych. Utrzymuje on ścisłą współpracę z centralnymi organami zarządzania i planowania ministerstwa obrony, odpowiedzialnymi za gospodarkę zapasami strategicznymi, przemysł zbrojeniowy i przygotowanie infrastruktury resortu obrony. Zadania zarządu obejmują planowanie i kierowanie zabezpieczeniem logistycznym sił lądowych. Podlegają mu dowództwa logistyczne strukturalnie wchodzące w skład brytyjskich sił lądowych, podległych sztabowi tych sił.

Zabezpieczeniem logistycznym w strefie BAR /1 KA WB/ kieruje dowództwo logistyczne strefy komunikacji /schemat nr 7/. Jego zadaniem jest zabezpieczenie zapasów mobilizacyjnych BAR /1 KA WB/, przyjmowanie i dystrybucja materiałów zaopatrzeniowych dla korpusu oraz kierowanie całokształtem działalności organów logistycznych strefy komunikacji. Podlega mu dowództwo logistyczne korpusu, którego zadaniem jest kierowanie pracą tyłów ZT i oddziałów korpuśnych przez doskonalenie ich organizacji do aktualnej sytuacji i potrzeb.

W składzie sił i środków logistycznych korpusu BAR /1 KA WB/ przewidywane są jednostki podobne do występujących w korpusie amerykańskim, lecz ich liczba może być za każdym razem inna, dostosowana do potrzeb i możliwości /schemat nr 8/.

Dowództwu logistycznemu korpusu podlegają dowództwa logistyczne dywizji /pancernych, artylerii, grup piechoty/, wchodzących w skład korpusu.

Każde z nich ma organiczne oddziały i pododdziały logistyczne, których zadaniem jest wydłużenie ramienia dowozu i innych form zabezpieczenia logistycznego od korpusu do oddziałów, a nawet pododdziałów.

W odróżnieniu od pozostałych państw NATO w brytyjskich siłach lądowych dywizje nie mają w swoim składzie brygad, toteż na tym szczeblu nie ma ani dodatkowego organu kierowania zabezpieczeniem logistycznym, ani dodatkowych sił zabezpieczenia logistycznego.

Dowóz materiałów zaopatrzeniowych i ewakuacji rannych w brytyjskich siłach lądowych /w strefie działań bojowych/ odbywa się w trzech etapach, tzw. liniach:

- 1 etap realizują pododdziały i oddziały swoim transportem;
- 2 etap realizują dywizje /lub grupy piechoty/;
- 3 etap dowozu i ewakuacji odbywa się siłami korpusu i obejmuje przerzut z baz w strefie komunikacji do rejonów tyłów dywizji i odwrotnie.

3. ZABEZPIECZENIE LOGISTYCZNE WOJSK W DZIAŁANIACH BOJOWYCH

Według poglądów zachodnich potrzeby w zakresie materiałów zaopatrzeniowych na przyszłym polu walki zależą będą między innymi od:

- rozmachu działań;
- charakteru działań i wykonywanych zadań bojowych;
- stosowanych środków rażenia;
- warunków geograficznych;
- warunków terenowych;
- warunków atmosferycznych itp.

Potrzeby materiałowe wojsk w walce będą zaspakajane z zapasów posiadanych przez wojska, dowożonych z głębi oraz przez wykorzystanie zasobów miejscowych i zdobyczy wojennych.

Materiały zaopatrzeniowe do odtwarzania zapasów dostarczane będą z baz położonych na terytorium Stanów Zjednoczonych, Kanady, WB, krajów Beneluksu oraz składów i magazynów Bundeswehry /w tym także rozmieszczonych na terytorium wymienionych państw i Francji/ przez strefę komunikacji do strefy działań bojowych, a następnie przez punkty zaopatrywania do walczących wojsk.

Ciągłość zaopatrywania wojsk na poszczególnych szczeblach organizacyjnych zapewnić mają odpowiedniej wielkości zapasy materiałów zaopatrzeniowych. Na przykład siły lądowe Stanów Zjednoczonych na ŚE TDW posiadają zapasy na 90 dni walki: 7 AP - na 30 dni, 5 i 7 KA - na 15 dni, poszczególne dywizje - 3-5 dni, bataliony na 2-3 dni walki.

Średnie dobowe zapotrzebowanie korpusu w działaniach zaczepnych wynosi 3000-3500 ton materiałów zaopatrzeniowych, natomiast obecne możliwości przerzutu drogą powietrzną ze Stanów Zjednoczonych na ŚE TDW wynoszą około 6 000 ton na dobę, a więc nie pokrywają przewidywanych potrzeb dobowego zużycia. W związku z tym Amerykanie zamierzają zwiększyć dotychczasowe zapasy na ŚE TDW z 90 do 150 dni walki, a ponadto - przez zwiększenie liczby samolotów C-5A i ich modernizację - zwiększyć możliwość przerzutu materiałów zaopatrzeniowych z 6000 do 15000-16000 ton na dobę.

Regulaminy sił zbrojnych NATO zalecają skupiać główny wysiłek zabezpieczenia logistycznego na zasadniczym kierunku działania, przy czym priorytet w dowożeniu mają środki niezbędne do prowadzenia walki - amunicja, paliwo, żywność.

Zachodni teoretycy wojskowi uważają także za niecelowe przewożenie przez wojska zbyt dużych zapasów materiałów zaopatrzeniowych, gdyż zmniejsza to ich ruchliwość. Ich zdaniem organa zaopatrywania i obsługi technicznej powinny być tak operatywne, aby mogły w każdej sytuacji zaopatrywać wojska na polu walki. Uważają, że można to osiągnąć przez właściwe wykorzystanie systemu informacyjnego i łączności, konteneryzację ładunków i przystosowanie ich do transportu powietrznego, ograniczenie przeladunków na kolejnych szczeblach zaopatrywania itp.

Na podkreślenie zasługuje tendencja do organizowania zintegrowanego systemu zabezpieczenia logistycznego. Dąży się do uniwersalności oddziałów i pododdziałów zaopatrywania i obsługi, co pozwoli zmniejszyć liczbę jednostek logistycznych, a więc umożliwi optymalne ich rozśrodkowanie i wykorzystanie sił i środków.

W amerykańskich siłach lądowych, na szczeblu AP i KA, nastąpiło już powiązanie pionu zabezpieczenia technicznego z zaopatrywaniem materiałowym w tzw. brygadach i grupach wsparcia logistycznego.

W siłach lądowych Stanów Zjednoczonych obowiązuje zasada, że wyższy szczebel dowozu - zarówno w działaniach zaczepnych, jak i obronnych - dowozi materiały zaopatrzeniowe do niższych, przy czym przewiduje się jednocześnie możliwość pomijania poszczególnych ogniw dowozu, np. zaopatrywanie jednostek bojowych bezpośrednio z baz na terytorium Stanów Zjednoczonych /korpusów, dywizji, a nawet pierwszorzutowych brygad z pominięciem ogniw strefy komunikacji i AP/.

Natomiast w siłach lądowych Bundeswehry obowiązuje zasada odbioru /od batalionu wzwyż/ materiałów zaopatrzeniowych własnym transportem z punktów zaopatrywania wyższego szczebla. W wyjątkowych wypadkach materiały zaopatrzeniowe mogą być dostarczane transportem szczebla nadrzędnego nawet bezpośrednio do brygad.

W siłach lądowych Wielkiej Brytanii obowiązuje podobna zasada podobna do przyjętej w armii amerykańskiej.

3.1. Zabezpieczenie logistyczne wojsk w natarciu

W natarciu rozmieszczenie i rozwinięcie związków, oddziałów i pododdziałów zabezpieczenia logistycznego jest ściśle dostosowane do ugrupowania bojowego wojsk i charakteru wykonywanych przez nie zadań bojowych. W sztabie grupy armii, oprócz niezbędnych komórek logistycznych przeznaczonych do opracowywania planów logistycznego zabezpieczenia wojsk w operacji i analiz oraz ustalania kolejności zaopatrywania poszczególnych AP, nie ma aparatu logistycznego. Wszelkie zadania związane z zabezpieczeniem logistycznym wojsk grupy armii przejmuje dowództwo logistyczne TDW /strefy komunikacji/.

Związki, oddziały i urządzenia logistyczne amerykańskich sił lądowych /schemat nr 9/, przewidziane do zabezpieczenia AP i samodzielnych KA, rozwija się na kierunkach działania tych armii w wysuniętej części strefy komunikacji, na głębokość 150-200 km od linii styczności wojsk, natomiast jednostki logistyczne przeznaczone do zabezpieczenia związków i oddziałów rozmieszczonych w strefie komunikacji oraz przyjmowania i dalszego rozprowadzania materiałów zaopatrzeniowych dostarczonych z baz /położonych w Stanach Zjednoczonych, Wielkiej Brytanii, krajach Beneluxu/ - rozwija się w tylowej części strefy komunikacji, w odległości 250-500 km od linii styczności wojsk.

Organizację zaopatrywania obowiązującą w Siłach Lądowych Wielkiej Brytanii przedstawia schemat nr 10.

W toku rozwijania działań zaczepnych, kiedy odległości między armijnymi a rozmieszczonymi w wysuniętej części strefy komunikacji punktami dowodzenia zwiększą się, dowództwo strefy komunikacji organizuje wysunięte rejony strefy komunikacji /schemat nr 1/ i kolejne punkty zaopatrywania wojsk.

Jeżeli głębokość strefy komunikacji jest zbyt duża, dowóz materiałów zaopatrzeniowych - szczególnie masowego zużycia /amunicja, paliwa, żywność/- do pierwszorzutowych związków i oddziałów może odbywać się bezpośrednio z baz położonych w tyłowym rejonie strefy komunikacji lub z baz na terytoriach zamorskich z pominięciem kolejnych ogniw zaopatrywania.

W AP związki i oddziały logistyczne, przewidziane do zabezpieczenia logistycznego KA pierwszego rzutu, rozwija się w strefie działań bojowych na kierunkach działania tych korpusów w przedniej części tyłowego rejonu AP, w odległości 70-80 km, natomiast oddziały i urządzenia logistyczne przeznaczone do zabezpieczenia pozostałych związków i oddziałów armijnych rozmieszcza się w rejonie tyłów AP w odległości 100 i więcej km od rubieży styczności wojsk.

W KA /Stanów Zjednoczonych, RFN, Wielkiej Brytanii bataliony zaopatrywania, przewidziane do zabezpieczenia dywizji pierwszego rzutu, rozwija się na kierunkach działania tych dywizji w przedniej części tyłowego rejonu korpusu, a korpusno punkty zaopatrywania w środki masowego zużycia /amunicja, MPS i żywność/ i inne punkty zaopatrywania materiałowego - w odległości 30-40 km /schemat nr 11/.

Bataliony drugiego rzutu i pozostałych oddziałów i pododdziałów korpusu rozwijają punkty zaopatrywania materiałowego w środkowej części tyłowego rejonu korpusu, w odległości 50-60 km od przedniego skraju.

Ogółem w korpusie może być rozwiniętych około 50 punktów zaopatrywania, w tym 10-12 punktów amunicyjnych. Punkty zaopatrywania w amunicję jądrową są rozwijane w przedniej i środkowej części tyłowego rejonu korpusu, w odległości 10-30 km od zaopatrywanych oddziałów pocisków rakietowych.

Bataliony transportowe rozmieszcza się z reguły w tylnej części tyłowego rejonu korpusu, w pobliżu magazynów i składów materiałów zaopatrzeniowych, baz przeładunkowych i stacji paliw, zapewniając tym samym szybszy odbiór koniecznych materiałów zaopatrzeniowych i ich dowóz do korpusnych punktów zaopatrywania lub bezpośrednio do dywizji.

Amerykański korpusny batalion transportowy może podjąć jednorazowo 3350 ton, a w ciągu doby - przewieźć około 15000 ton ładunku.

Zachodnioniemiecki batalion transportowy K-1 może podjąć jednorazowo 3550 ton, batalion transportowy K-4 może podjąć 2100 ton, a batalion transportu MPS - 3060 m³ paliwa.

Brytyjski pułk transportowy korpusu armijnego może podjąć jednorazowo ponad 4500 ton materiałów zaopatrzeniowych.

Transport paliw do korpuśnych punktów zaopatrywania MPS odbywa się z zasady za pomocą stałych lub polowych rurociągów paliwowych. Zaopatrywanie dywizji w paliwo odbywa się z korpuśnych punktów MPS za pomocą rurociągów paliwowych lub siłami i środkami kompanii transportowej batalionu zaopatrywania dywizji, brygad.

Bataliony obsługi technicznej, przeznaczone do zabezpieczenia pierwszorzutowych dywizji, rozmieszczają się w tylnej części rejonu tyłów dywizji, a batalion obsługi technicznej, zabezpieczającej drugi rzut i pozostałe oddziały korpusu, rozwija się w przedniej lub środkowej części tyłowego rejonu korpusu /schemat nr 12/.

Bataliony medyczo-sanitarne, w zależności od przeznaczenia rozmieszczają się podobnie jak bataliony obsługi technicznej /schemat nr 13/.

Szpitala polowe i chirurgiczne rozwija się na kierunkach poszczególnych dywizji lub na głównych kierunkach działania wojsk. Podobnie rozmieszczają się kompanie ewakuacji i transportu rannych.

Tyłowe stanowisko dowodzenia KA rozmieszczają się w odległości 50-60 km od przedniego skraju. Odległości między korpuśnymi punktami zaopatrywania, urządzeniami remontowymi, sanitarnymi oraz rejonami rozmieszczenia różnego rodzaju oddziałów i pododdziałów zabezpieczenia logistycznego nie mogą być mniejsze od 5-7 km.

W toku natarcia, kiedy odległości między korpuśnymi, a dywizyjnymi punktami zaopatrywania wzrosną do 50-60 km, bataliony zaopatrywania zmieniają dotychczasowe rejony rozmieszczenia. Przesuwają się do przodu i rozwijają nowe korpuśne punkty zaopatrywania w odległości 10-20 km od dywizyjnych punktów zaopatrywania.

W trakcie zmiany rejonów bataliony transportowe korpusu mogą pomijać korpuśne punkty zaopatrywania i dowozić materiały zaopatrzeniowe bezpośrednio z armijnych /okręgowych/ do dywizyjnych i brygadowych punktów zaopatrywania.

Bataliony remontowe zmieniają miejsce raz na 2-3 dni, wykorzystując przy tym do kolejnego rozwinięcia wysunięte kompanie obsługi technicznej lub cywilne zakłady i warsztaty remontowe.

Bataliony sanitarne i szpitale polowe zmieniają miejsce w zależności od sytuacji i rozwijają się w nowych rejonach, głównie w miejscach największych strat w stanach osobowych.

Zmiana rejonów rozmieszczenia związków, oddziałów i pododdziałów zabezpieczenia logistycznego odbywa się z zasady nocą lub w warunkach ograniczonej widoczności, po głównych i zapasowych drogach dowozu i ewakuacji. W miejscach nowego rozwinięcia wykorzystuje się przede wszystkim ukrycia naturalne oraz ukrycia pozostawione przez waloczące wojska.

W czasie pościgu do dywizji pierwszego rzutu mogą być czasowo wydzielone z korpusu kompanie transportowe z amunicją i paliwem.

Korpusne punkty zaopatrywania zbliżają się do walczących wojsk możliwie na najmniejszą odległość, a ponadto - aby utrzymać wysokie tempo pościgu - do dowozu niezbędnych materiałów zaopatrzeniowych wykorzystuje się czasowo także środki transportowe, pododdziałów remontowych i sanitarnych oraz śmigłowce transportowe lotnictwa korpusnego.

W d y w i z j i rejon rozmieszczenia batalionu zaopatrywania znajduje się w odległości 20-30 km od rubieży styczności walczących wojsk. W rejonie tym rozwija on dywizyjny punkt zaopatrywania oddalony od korpusnych punktów zaopatrywania 15-20 km. Odległość ta zapewnia optymalnie szybki dowóz z kompanii do dywizji środków masowego zużycia.

Amerykański dywizyjny batalion transportu i zaopatrywania może jednocześnie podjąć 780 ton materiałów zaopatrzeniowych, a w ciągu doby przewieźć ponad 3000 ton różnego rodzaju materiałów, głównie amunicji i paliwa. Kompania transportowa MPS dywizyjnego batalionu zaopatrywania jest w stanie jednorazowo podjąć 3000 m³ paliwa, co stanowi pięciodobowy zapas dywizyjny. Natomiast dla zabezpieczenia potrzeb bieżących siłami korpusnego batalionu obsługi rurociągów od korpusnego rurociągu paliwowego do każdej pierwszorzutowej dywizji budowany jest - połowy rurociąg paliwowy o długości ponad 15 km i wydajności około 150 m³ paliwa na godzinę.

Batalion obsługi technicznej dywizji rozmieszcza się na kierunku głównego uderzenia dywizji, jak najbliższej pierwszorzutowych pododdziałów, natomiast inne pododdziały obsługi technicznej przydzielone dywizji kierowane są do wsparcia poszczególnych brygad jako wysunięte elementy zabezpieczenia technicznego brygad.

Batalion medyczno-sanitarny rozwija główny punkt sanitarny na zasadniczym kierunku uderzenia dywizji, w odległości 10-15 km od rubieży styczności z nieprzyjacielem. Punkt ten przyjmuje rannych i chorych z całej dywizji w czasie przygotowania do natarcia i na początku natarcia.

W toku rozwijania natarcia przestrzega się zasady, aby dywizyjne punkty zaopatrywania nie pozostawały dalej niż 60 km za zabezpieczonym przez siebie oddziałami. Przy dobowym tempie natarcia wynoszącym 30-40 km punkty te będą zmieniać swoje miejsce raz w ciągu doby.

W natarciu z marszu wyznacza się zawczasu rejony rozwinięcia dywizyjnych punktów zaopatrywania i obsługi technicznej. Natomiast batalion medyczno-sanitarny rozwija się między brygadowymi punktami sanitarnymi a walczącymi wojskami dopiero wówczas, kiedy pierwszorzutowe brygady oddalą się na 30-40 km od własnych punktów sanitarnych.

W czasie pościgu szczególną uwagę przywiązuje się do zabezpieczenia wojsk w amunicję i paliwo. Oddziały i pododdziały prowadzące pościg są wspierane środkami transportowymi przydzielonymi z korpusu i dywizji.

Batalion zaopatrywania dywizji nie rozwija się, a jego kompanie przesuwają się w kolumnach pod osłoną drugich rzutów /odwodów/ lub specjalnie wydzielonych do ochrony pododdziałów.

Batalion obsługi technicznej dywizji i kompanie obsługi technicznej brygad przekazują uszkodzony sprzęt korpuśnym batalionom obsługi technicznej i przesuwają się za walczącymi oddziałami w gotowości do organizowania punktów zbiórki i ewakuacji uszkodzonego sprzętu.

Batalion medyczo-sanitarny przekazuje rannych i chorych do punktów opatrunkowych i szpitali szczebla nadrzędnego. Przesuwa się do przodu skokami po 50-60 km na kierunkach głównych działań dywizji.

Tyłowe stanowisko dowodzenia dywizji rozwija się z zasady w pobliżu dywizyjnego punktu zaopatrywania, w odległości 20-30 km od przedniego skraju. Oddziałami logistycznymi dywizji dowodzi szef wydziału logistyki sztabu dywizji. Na tyłowym stanowisku dowodzenia znajdują się oficerowie wydziału logistyki, lekarz dywizji i inni oficerowie, którzy nie weszli w skład głównego i wysuniętego SD dywizji.

W b r y g a d z i e pododdziały zabezpieczenia logistycznego rozwijają się w nakazanych przez dowódcę dywizji rejonach w odległości 12-15 km od rubieży styczności z nieprzyjacielem.

Kompania zaopatrywania rozwija punkt zaopatrywania w odległości nie większej niż 10 km od zabezpieczanych pododdziałów brygady.

Kompania obsługi technicznej rozmieszcza się na kierunku głównego uderzenia brygady, w gotowości do organizowania pomocy technicznej pododdziałom brygady oraz zbiórki i ewakuacji uszkodzonego uzbrojenia i sprzętu.

Kompania medyczo-sanitarna nie rozwija w początkowej fazie natarcia punktu sanitarnego, lecz przesuwają się za ugrupowaniem bojowym brygady. Rozwija się dopiero wówczas, gdy główny dywizyjny punkt sanitarny znajdzie się w odległości 30-40 km od czołowych walczących pododdziałów.

W natarciu z margzu wyznacza się zawczasu rejon rozwinięcia brygadowych punktów zaopatrywania, obsługi technicznej i sanitarnych.

Pierwsza rozmieszcza się kompania sanitarna i rozwija główny punkt sanitarny w odległości 6-8 km od rubieży styczności z nieprzyjacielem. Kiedy w toku natarcia walczące pododdziały oddalają się o 30-40 km od brygadowego punktu opatrunkowego, wówczas batalion sanitarny wychodzi do przodu i rozwija dywizyjne punkty opatrunkowe między wojskami walczącymi a punktami brygadowymi.

W czasie pościgu nie rozwija się brygadowych punktów zaopatrywania, a kompania zaopatrywania przesuwają się do przodu pod osłoną drugiego rzutu lub specjalnie wyznaczonych do ochrony pododdziałów.

Kompania obsługi technicznej przekazuje uszkodzony sprzęt korpuśnemu /dywizyjnemu/ batalionowi obsługi technicznej i przesuwają się za siłami głównymi brygady.

Kompania medyczno-sanitarna przekazuje rannych i chorych do szpitali polowych korpusu i przesuwa się skokami po 50-60 km na kierunku brygady.

Rannych ewakuują z pola walki głównie śmigłowce.

Tyłowe stanowisko dowodzenia brygady w natarciu rozwija się w pobliżu brygadowego punktu zaopatrywania, w odległości 10-15 km od rubieży styczności z nieprzyjacielem.

Oddziałami zabezpieczenia logistycznego brygady dowodzi szef sekcji logistyki sztabu brygady. Na tyłowym stanowisku dowodzenia znajdują się oficerowie sekcji logistyki sztabu brygady, lekarz brygady i oficer techniczny brygady.

W b a t a l i o n i e pododdziały zabezpieczenia logistycznego rozwijają się w nakazanym przez dowódcę brygady rejonie, odległym z reguły o 6-8 km od rubieży styczności z nieprzyjacielem i około 10 km od brygadowych punktów zaopatrywania. W rejonie tym pluton zaopatrywania rozwija batalionowy punkt zaopatrywania, pluton obsługi technicznej - batalionowy punkt zbiórki uszkodzonego uzbrojenia i sprzętu a drużyna medyczno-sanitarna /tylko w batalionach RFN/ - batalionowy punkt opatrunkowy.

Pododdziały te stanowią wysunięty rzut zaopatrywania, przemieszczają się krótkimi skokami w ślad za batalionem, z zasady równocześnie ze zmianą SD batalionu.

W składzie kompanii dowodzenia batalionu pozostają także elementy zabezpieczenia logistycznego /drużyna żywnościowa, drużyna remontowa i sekcja transportowa/, stanowiące tyłowy rzut zaopatrywania, przeznaczony do zabezpieczenia pozostałych pododdziałów batalionu.

Rzut tyłowy zmienia miejsce rozmieszczenia razem z kompanią dowodzenia, a niekiedy równocześnie ze zmianą brygadowego punktu zaopatrywania.

Dowodzenie pododdziałami zabezpieczenia logistycznego w batalionie odbywa się ze stanowiska dowodzenia, na którym może znajdować się oficer sztabu batalionu ds. spraw logistyki, oficer techniczny i lekarz batalionu. Niekiedy może być organizowane tyłowe stanowisko dowodzenia batalionu przy batalionowym punkcie zaopatrywania.

3.2. Zabezpieczenie logistyczne wojsk w obronie

W działaniach obronnych rozmieszczenie związków, oddziałów i pododdziałów /schemat nr 14/ oraz rozwinięcie urządzeń zabezpieczenia logistycznego zależne jest od ugrupowania bojowego wojsk i charakteru wykonywanych przez nie zadań.

Sposób rozmieszczenia i organizacji pracy tyłów wyższych szczebli dowodzenia /strefy komunikacji, grupy armii, AP, AK/ jest podobny do stosowanego w działaniach zaczepnych /pewne różnice występują na szczeblu dywizji, brygady, batalionu/.

W obronie rejon rozmieszczenia dla pododdziałów zaopatrywania dywizji wyznacza się do 40 km, brygady - do 30 km, a batalionu - do 15 km od przedniego skraju obrony /schemat nr 15/. W rejonach tych rozwijają się, podobnie jak w natarciu, dywizyjne, brygadowe i batalionowe punkty zaopatrywania.

Odległość punktów zaopatrywania dywizji i brygady od korpuśnych punktów zaopatrywania nie powinna być większa od 20-30 km.

W pobliżu tych rejonów rozwijają się bataliony obsługi technicznej dywizji i kompanie obsługi technicznej brygad, z tym, że środki ewakuacji uszkodzonego sprzętu wysuwane są bliżej przedniego skraju obrony.

Batalion medyczo-sanitarny dywizji rozwija główne dywizyjne punkty opatrunkowe między dywizyjnymi i brygadowymi punktami zaopatrywania, w pobliżu dróg ewakuacji.

Kompanie medyczo-sanitarne brygad rozwijają główne brygadowe punkty opatrunkowe przeważnie między pierwszym a drugim rzutem dywizji.

Wysunięte rzuty zaopatrywania batalionów rozmieszczają się z zasady w odległości 3-5 km od przedniego skraju obrony.

Tyłowy rzut zaopatrywania batalionu może znajdować się niekiedy w pobliżu brygadowego punktu zaopatrywania.

W czasie prowadzenia działań opóźniających dywizyjne i brygadowe punkty zaopatrywania przesuwają się skokami do rejonów, które znajdują się za kolejnymi rubieżami opóźniania. W tego rodzaju działaniach materiały zaopatrzeniowo znajdują się na pojazdach mechanicznych.

Batalion obsługi technicznej dywizji i kompania obsługi technicznej brygad organizują za kolejnymi rubieżami opóźniania punkty zbiórki uszkodzonego sprzętu i uzbrojenia.

Główne brygadowe punkty opatrunkowe wykonują swe zadania w ograniczonym czasie i są w stałej gotowości do zmiany miejsca rozmieszczenia za kolejną rubież opóźniania.

Batalion medyczo-sanitarny dywizji z zasady nie rozwija punktów opatrunkowych lecz uruchamia swoje urządzenia tylko w razie konieczności likwidacji strat w rejonach uderzeń jądrowych. Do ewakuacji rannych wykorzystywane są głównie śmigłowce transportowe.

W działaniach obronnych duże znaczenie przywiązuje się do wyboru i utrzymania dróg dowozu i ewakuacji. Dywizja posiada z zasady dwie główne i jedną zapasową drogę dowozu i ewakuacji, które biegną od korpuśnych punktów zaopatrywania do dywizyjnych i brygadowych i dalej - do batalionowych punktów zaopatrywania.

Drogę rokadową dla jednostek zabezpieczenia logistycznego wybiera się z zasady na wysokości rejonów zaopatrywania brygad.

Konieczność utrzymania w pełnej sprawności technicznej dróg dowozu i ewakuacji podyktowana jest też między innymi tym, że w działaniach obronnych wzrasta ilość środków zużywanych masowo, a szczególnie amunicji, w

porównaniu do ilości zużywanych w działaniach zaczepnych. Średnie dobowe zużycie amunicji dla amerykańskiej DZ w obronie wynosi ponad 8.00 t.

Średnie dobowe zużycie MPS jest nieco mniejsze niż w działaniach zaczepnych i wynosi 480 m³, w tym 215 m³ dla brygad pierwszego rzutu i 50 m³ dla brygady drugiego rzutu.

Ilość zużytej amunicji, paliw i innych materiałów zaopatrzeniowych zależy w dużej mierze od charakteru działań obronnych. Ilość ta znacznie wzrasta w wypadku prowadzenia działań opóźniających czy obrony ruchowej, zmniejsza się natomiast w warunkach prowadzenia obrony rejonu /stałej/. Podobnie kształtują się też problemy transportu i zaopatrzenia oraz obsługitechnicznej i medyczo-sanitarnej wojsk.

ZAKOŃCZENIE

Miejsce i rola logistyki w całokształcie przygotowań państw NATO do wojny są znaczne. Są one stałym przedmiotem teoretycznych rozważań oraz praktycznych badań i rozwiązań. W tych badaniach na wielu ćwiczeniach dąży się do wypracowania takich zasad i metod, które pozwolą płynnie "żywić" wojska w walce.

Dowodem na to są zarówno ćwiczenia paktu NATO jak i ćwiczenia narodowe.

LITERATURA

1. Informator o siłach zbrojnych Stanów Zjednoczonych /nr biblioteki ASG - 018848/.
2. Organizacja i praca tyłów sił lądowych Stanów Zjednoczonych w Europie /nr bibl.ASG Pf-13409/.
3. System zabezpieczenia logistycznego sił lądowych RFN /nr bibl.ASG - - Pf-17009/.
4. Informator o siłach zbrojnych Wielkiej Brytanii /nr bibl.ASG-016630/.
5. Dowodzenie i łączność w związkach taktycznych i oddziałach sił zbrojnych NATO.
6. Informator o systemie remontowo-ewakuacyjnym sprzętu bojowego NATO /nr bibl.ASG - 019804/.
7. Kompendium sił zbrojnych państw NATO /nr bibl. ASG - 019802/.
8. Zasady użycia rodzajów wojsk i służb sił lądowych głównych państw NATO /nr bibl.ASG - Pf-19262/.
9. Służba tyłów w KA sił lądowych WB w warunkach polowych /nr bibl.ASG - Pf-10348/.
10. Współczesne aspekty zabezpieczenia medycznego w siłach lądowych RFN /w:/ WPZ 1977, nr 5/117/.

- ~~4-12-1976/1977~~
11. Reorganizacja służb tyłowych w siłach lądowych RFN /w:/ WPZ 1976, nr 5 /111/.
 12. Ośrodki szkolenia i bazy wojenne wykorzystywane przez Bundeswehre na terytorium innych państw /w:/ Przegląd Informacyjny 1969, nr 10 /nr bibl. ASG - Pf-13424/.
 13. Zabezpieczenie medyczne w wojskach lądowych Stanów Zjednoczonych /w:/ Myśl Wojskowa 1974, nr 1 /nr bibl. ASG - 016571/.
 14. Zabezpieczenie medyczno-sanitarne w siłach lądowych RFN /w:/ Myśl Wojskowa 1974, nr 3 /nr bibl. ASG - 016765/.

Wydrukowano w 100 egz.

Egz. nr 1-100 Bibl.Nauk.OZS

Wyk.płk Porzuczek

Druk.Cz.B.dn.2.02.1981 r.

Druk ASG WP nr Pf- 29/Pf-121/WW

Kor. J.G.

**PODZIAŁ MATERIAŁÓW ZAOPATRZENIOWYCH ORAZ JEDNOSTKI KALKULACYJNE UŻYWANE
W BUNDESWEHRZE**

Materiały zaopatrzeniowe, które wymagają jednakowych lub podobnych warunków transportu i magazynowania podzielono na trzy główne grupy:

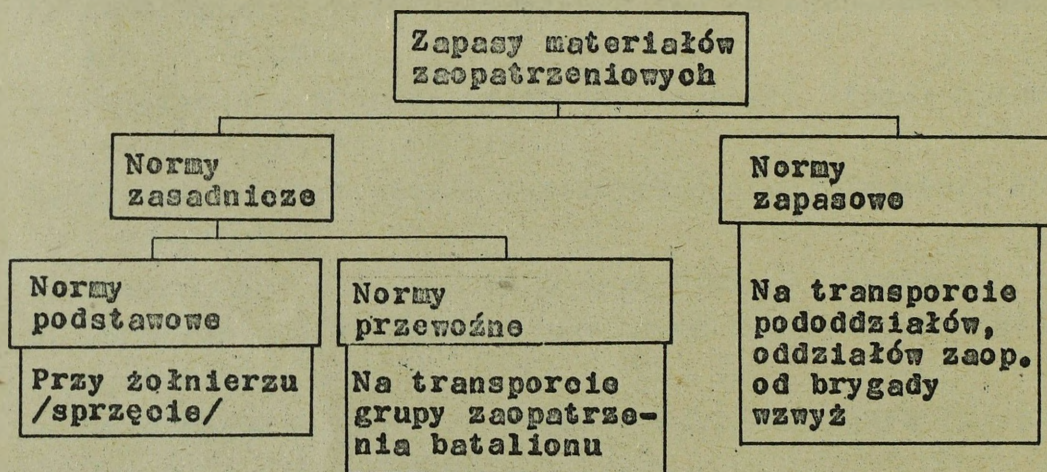
- I. Materiały masowego zużycia.
- II. Materiały jednorazowego użytku.
- III. Materiały trwałego użytku.

Do I grupy zalicza się: amunicję, MPS, żywność, wodę, niektóre materiały ABC, inż.-sap. i sanitarne.

Do II grupy zalicza się: narzędzia, części zamienne, zestawy do remontów uzbrojenia, sprzętu.

Do III grupy zalicza się: uzbrojenie, pojazdy mechaniczne, sprzęt łączności, inżynieryjny, obrony ABC, medyczny, umundurowanie, sprzęt kwatermistrzowski.

Podział zapasów materiałów zaopatrzeniowych:

Do kalkulacji materiałów zaopatrzeniowych oraz porozumienia się co do ich ilości używane są następujące jednostki kalkulacyjne:

Jednostka ognia /MS - Munitionssatz/ - ustalona ilość amunicji - wyrażona w sztukach - dla jednego środka ogniowego. Za podstawę przyjęto ilość amunicji stanowiącą średnie zużycie w jednym przeciętnym dniu walki.

Racja paliwa /BS - Betriebsstoffsatz/ - zużycie paliwa na 100 km jazdy przez jeden pojazd przy pełnym jego obciążeniu użytecznym /bez przyczepy/, poruszający się po płaskiej twardej nawierzchni ze stałą prędkością równą 3/4 szybkości maksymalnej.

Racja dzienna /RS - Rationsatz/ - ilość i rodzaj środków spożywczych przewidzianych do spożycia przez jednego żołnierza w ciągu jednej doby. Ponadto każdy żołnierz posiada rację bojową /rację suchą/, czyli: zapas nienaruszalny przy żołnierzu i zużywany na specjalny rozkaz.

W kierowaniu zabezpieczeniem logistycznym RFN obowiązują następujące rozkazy:

1. ROZKAZ REGULUJĄCY PRACĘ TYŁÓW

W rozkazie podaje się tylko to, co muszą wiedzieć oddziały /pododdziały/ o zabezpieczeniu logistycznym. Wydawany jest od batalionu wzwyż. Rozkaz wydaje się wówczas, gdy nastąpiła zmiana:

- położenia;
- podporządkowania;
- przy przejściu do innego rodzaju działań itp.

2. ROZKAZ ORGANIZACYJNY DOTYCZĄCY ZAOPATRYWANIA

Można go nie wydawać osobno, a w rozkazie bojowym umieścić odpowiedni punkt dotyczący zaopatrywania materiałowego i organizacji tyłów.

3. ROZKAZ DO KIEROWANIA PODODDZIAŁAMI /ODDZIAŁAMI/ ZAOPATRYWANIA

Rozkaz taki zapoznaje pododdziały /oddziały/ zabezpieczenia logistycznego z :

- położeniem;
 - zadaniem;
 - zamiarem;
 - danymi regulującymi użycie oddziałów /pododdziałów/ logistycznych.
- Wydawany jest przez wszystkie szczeble dowodzenia, którym podlegają oddziały /pododdziały/ zabezpieczenia logistycznego.

Oprócz rozkazów dotyczących zabezpieczenia logistycznego wydaje się "polecenia" i "wskazówki".

OCENA SYTUACJI W DZIEDZINIE ZAOPATRYWANIA /RFN/

Według poglądów zachodnich, ocena sytuacji w dziedzinie zaopatrywania powinna obejmować następujące punkty:

1. POŁOŻENIE TAKTYCZNE:

- a/ Nieprzyjaciel.
- b/ Zadanie własne i zamiar.
- c/ Taktyczna ocena położenia /wnioski/.

2. STAN POSIADANIA /ocena własnych sił i środków/:

- a/ Posiadane zapasy:
 - co jest przydzielane;
 - co należy dostarczyć.
- b/ Stan broni, sprzętu i bieżących środków konsumpcyjnych.
- c/ Możliwości remontowe.
- d/ Stan i wydajność rzutów dowodzenia.

3. POTRZEBY:

a/ Środki, które będą potrzebne /zasadnicze zapasy zawsze są uzupełniane/. W zależności od rodzaju działań zwraca się uwagę na odpowiednie materiały:

- w marszu - na materiały pędne;
- w natarciu - na amunicję i materiały pędne;
- w obronie - na amunicję, materiały pędne, materiały do budowy zapór oraz dróg i stanowisk.

b/ Obliczenia:

Potrzeby dowozu = potrzeby ogólne - posiadany stan

4. ZAPOTRZEBOWANIE albo POKRYCIE POTRZEB:

a/ Kalkulacja czasu:

- miejsce, z którego środki będą dostarczane;
- czas, w którym środki będą dostarczane;
- miejsce, w którym środki będą potrzebne;
- termin, do którego środki będą potrzebne /środki dowozu, stopień pierwszeństwa w zaopatrywaniu z uwzględnieniem rodzajów materiałów i kolejności zaopatrywania poszczególnych jednostek/.

b/ Środki transportu.

c/ Warunki drogowe:

- stan dróg /podłoże, nawierzchnia, mosty, ciałniny/;
- warunki terenowe /ukształtowanie i pokrycie terenu/.

d/ Odległości.

e/ Siła robocza i siły ochrony /w oparciu o ocenę oddziaływania nieprzyjaciela, a w szczególności jego grup dywersyjnych i desantowych,

5. OCENA

Ocena sytuacji materiałowej definitywie rozwiązuje problem wykonalności zadania z punktu widzenia zaopatrzenia materiałowego. Jej efektem mogą być następujące twierdzenia:

- zadanie można wykonać w zaplanowanych: formie i sposobie, lub - zadanie można zrealizować po dokonaniu konkretnych zmian, dostosowujących jego formę i sposób wykonania do sytuacji materiałowej;
- wykonanie zadania jest narażone na komplikacje ze względu na dysponowanie tylko częścią stałych zapasów.
- zadania nie można wykonać.

Uwaga:

Podczas przeprowadzania oceny sytuacji materiałowej analizuje się jednocześnie możliwości uzyskania pomocy lub wsparcia.

Jeżeli zadanie jest wykonalne do jego realizacji można wykorzystać dane wynikające z tej oceny i dotyczące: liczby i rodzaju niezbędnych pojazdów, liczby rejsów i czasu trwania przewidywanych rejsów, czasu trwania całkowitego zaopatrywania.

WZÓR ROZKAZU REGULUJĄCEGO SPRAWY ZAOPATRYWANIA W OBRONIE /RFN/

...BPano
G-4-/symbol akt/...
Nr dz.

Nr wykonania:
Miejsce: /kryptonim/...
Data /godzina/:
Podpis:
Nr hasła:

ROZKAZ REGULUJĄCY SPRAWY ZAOPATRYWANIA Nr ...

do obrony w rejonie

/lub: na okres od do/.

Dokumenty wprowadzające:

1. Mapy
2. Rozkaz brygadowy nr z dnia
3. Rozkaz regulujący sprawy zaopatrywania nr 01. 3 DPano z dnia
/dokumentów można nie wymieniać, jeżeli nie jest to konieczne/.

Stosowany czas strefowy:

1. D a n e o g ó l n e.

a/ Sytuacja w dziedzinie zaopatrywania.

Zaopatrzenie jest zapewnione na okres najbliższych 5 dni.

Podczas około 2 dni będzie występował niedobór amunicji

Na otrzymanie materiałów do budowy stanowisk można liczyć dopiero od

b/ Kierowanie zaopatrywaniem.

Z dniem brygada przejmuje kierowanie zaopatrywaniem podporządkowanych pododdziałów /wymienić jakie pododdziały/

Dowód zaopatrzenia za pomocą sprzętu specjalnego, zgodnie z dotychczasowym systemem zaopatrywania.

Podział rejonów:

/1/ Rejon zaopatrywania brygady

/2/ Rejony zaopatrywania dla /dane dla podporządkowanych oddziałów i pododdziałów/.

/3/

c/ Kierowanie ruchem.

/1/ Dywizyjna /brygadowa/ droga zaopatrywania od przez do

Tylko do dowozu - od przez do

Tylko do ewakuacji - od przez do

/2/ Most na rzece w rejonie zniszczony.

Przeprawa promowa z samochodami ciężarowymi włącznie

/3/ Regulację ruchu zabezpiecza k.zandarmerii polowej w następujących punktach

/Dalsze dane o stanie i wytrzymałości dróg zaopatrywania i sieci

30 kierowania ruchem/.

2. Z a o p a r y w a n i e m a t e r i a ł o w e .

a/ Dowóz.

/1/ Materiały masowego zużycia/

/a/ Amunicja:

Brygadowy punkt amunicyjny od przy punkcie

/b/ MPS:

Brygadowy punkt MPS od w grupie zabudowań gotowość wydawania

Wytyczne w sprawie regulacji odbioru paliwa

/c/ Żywność /włącznie z paszą/ i umundurowanie:

Brygadowy punkt żywnościowy od w mleczarni gotowość wydawania

Czasy odbioru:

bz od godz. do godz. itd.

Wydawanie umundurowania tylko w wypadku

/d/ Materiały inżynieryjno-saperskie:

/..... także dane o materiałach do budowy stanowisk i zapór/.

/e/ Środki odkażania:

/f/ Woda:

..... /dane dotyczące tego punktu często nie są konieczne/.

/2/ Materiały trwałego użytku:

/a/ Uzbrojenie i pojazdy mechaniczne są do odbioru u przez

/b/ Materiały kwatermistrzowskie:

.....

/c/ Sprzęt łączności:

Techniczna drużyna łączności bzaop od w gotowości do pracy w

Techniczny pluton łączności b1 /zarazem dywizyjny punkt zaopatrywania w środki łączności od w gotowości do pracy w

/d/ Materiały inżynieryjno-saperskie:

.....

/e/ Materiały obrony ABC:

.....

b. Remonty.

/1/ ... lekka kompania remontowa od w gotowości do pracy w

..... kompania remontowa od tej chwili w gotowości do pracy na rzecz podporządkowanego ... bz.

Punkt zbiórki uszkodzonego sprzętu od w

/2/ Łączność.

/3/ Służba inżynieryjno-saperska.

/4/ Obrona ABC.

/Dane o remontach, ewakuacji i zaopatrywaniu w drobne materiały użytkowe - szczególnie części zamienne/.

c. Właściwości zaopatrywania lotnictwa sił lądowych.

/W zasadzie tylko w dywizyjnym rozkazie regulującym/.

d. Środki transportowe.

3. Służba sanitarna.

a. Gotowość urządzeń do przyjęcia /rannych/.

Główny punkt opatrunkowy brygady w szkole

Szpital chirurgiczny w

b. Ewakuacja rannych.

Miejsce postoju samochodów sanitarnych w

c. /Punkt zaopatrywania w środki medyczno-sanitarne/.

d. Szczególne przedsięwzięcia w zakresie higieny i profilaktyki.

4. Sprawy personalne /ujmuje się dane otrzymane od S-1 i innych oficerów/.

a. Siły.

b. Rezerwa.

c. Dyscyplina.

d. Cywilny personel jednostek.

e. Jeńcy wojenni.

f. Rejestracja grobów i ewidencja rzeczy osobistych poległych.

g. Inne sprawy /np. poczta polowa/.

5. Postanowienia administracyjne.

a. Gospodarka pieniężna.

b. Zaopatrywanie ze źródeł miejscowych.

c. Kierowanie uoło kinierami.

d. Siedziby urzędów rządu krajowego.

e. Służby publiczno.

f. Ludność cywilna na obszarze dowodzenia dowódcy jednostki.

6. Sprawy różne.

a. Bezpieczeństwo i zwalczanie szkód w strefie działań bojowych.

b. Główny punkt zabiegów specjalnych /lub punkty zabiegów specjalnych pododdziałów/w

c. Meldunki.

d. Tyłowe, brygadowe stanowisko dowodzenia od w

Załączniki:

Rozdzielnik:

Podpis

.....

WZÓR ROZKAZU REGULUJĄCEGO SPRAWY ZAOPATRYWANIA W NATARCIU /RFN/

.....BPano
 G-4 /symbol akt/...
 Nr dz.

Nr wykonania:
 Miejsce:
 Data /godz./:
 Nr hasła:

ROZKAZ REGULUJĄCY SPRAWY ZAOPATRYWANIA nr ...

do natarcia w dniu ...

Dokumenty wprowadzające:

1. Mapy
2. Rozkaz brygadowy z dnia ... do natarcia w dniu
3. Rozkaz regulujący sprawę zaopatrywania nr 01. 3 DPanc z dnia
 /dokumentów można nie wymieniać, jeżeli nie jest to konieczne/.

1. D a n e o g ó l n e.

a. Sytuacja w dziedzinie zaopatrywania.

Zaopatrzenie jest zapewnione na okres najbliższych 4 dni włącznie z materiałami deficytowymi.

Reglamentacja w klasie ... dla moździerzy..., dział ... i haubic
 ...

b. Kierowanie zaopatrywaniem.

...BPanc przejmuję od ... kierowanie zaopatrywaniem wszystkich nowo podporządkowanych pododdziałów ... /wymienić jakie pododdziały/.

Dowóz za pomocą sprzętu specjalnego klasy ... na dotychczasowej zasadzie zaopatrywania.

Rejon zaopatrywania brygady ..., tyłowa granica do dywizyjnego rejonu zaopatrywania

c. Kierowanie ruchem.

Dywizyjna i brygadowa droga zaopatrywania przez do tylko w kierunku zachód - wschód, przez do tylko w kierunku wschód - zachód.

Droga jest zamknięta dla ruchu taktycznego.

Regulację ruchu zabezpiecza k.żandarmerii polowej w następujących punktach ciążniny w rejonie, należy szybko przechodzić, aby nie dopuścić do tworzenia się zgrupowań. Most na kanale ma nośność tylko 20 ton, most na w rejonie jest częściowo zniszczony przez lotnictwo, nieprzejezdny dla samochodów ciężarowych. Miejscowy prom ma nośność 15 ton.

2. Z a o p a t r y w a n i e m a t e r i a ł o w e.

a. Dowóz.

/1/ Materiały masowego zużycia:

/a/ Amunicja.

Brygadowy punkt amunicyjny jak dotychczas.

Dywizyjny punkt amunicyjny gotowość wydawania
..... od

Znajduje się w dyspozycji.

/b/ MPS.

Brygadowy punkt MPS jak dotychczas w gotowości do
wydawania. Wszystkie pojazdy muszą być w pełni zatankowane do
..... .

Otrzymanie paliwa uzależniona się od zdania pustych kanistrów.
Wskazówki regulujące odbiór paliwa patrz

/c/ Żywność:

Brygadowy punkt żywnościowy w lesie wsch.

Pododdziały biorące udział w natarciu pobierają w nocy do-
datkowo 2 racje. Kolejność odbioru od godz.
do godz. itd.

Dojazd przez , wyjazd w ruchu okrężnym przez
..... .

/d/ Materiały inżyniersko-saperskie:

Grupa zaopatrywania w materiały inżyniersko-saperskie
bsap, od w gotowości do działania.

Dywizyjny punkt zaopatrywania w materiały inżyniersko-sa-
perskie

/e/ Środki odkażania:

Wydawanie środków obrony ABC

/f/ Bez treści.

/2/ Materiały trwałego użytku:

/a/ Uzbrojenie i pojazdy mechaniczne:

W najbliższym czasie nie należy spodziewać się przydziału.

/b/ Bez treści.

/c/ Sprzęt łączności:

Techniczna drużyna łączności bsaop w gotowości do pra-
cy od

Techniczny pluton łączności b1, zarazem dywizyjny
punkt zaopatrywania w sprzęt łączności, w gotowości do pracy
..... .

/d/ - /e/ Bez treści.

b. Remonty

**/1/ Lekka kompania remontowa w gotowości do pracy od
w**

Średni batalion remontowy dywizji dodatkowo tylko prace dla

w

Punkt zbiórki uszkodzonego sprzętu

Drużyna ratownicza /ewakuacyjna/ średniego batalionu remontowego przydzielona do batalionu zaopatrywania od

Zapotrzebowanie na pojazdy ratownicze /ewakuacyjne/ tylko u oficera sprzętu polowego brygady.

/2/-/4/ Bez treści.

3. Służba sanitarna.

a. Gotowość do przyjęcia /rannych/:

Punkt opatrunkowy brygady w lesie od

Lekki główny punkt opatrunkowy dywizji 1 km zach. od

Ciężki główny punkt opatrunkowy i szpital chirurgiczny od

b. Miejsce postoju samochodów sanitarnych z samochodami sanitarnymi od w gotowości do działania.

Śmigłowce sanitarne na zapotrzebowanie u lekarza brygady.

c. Korpuśny punkt zaopatrywania w środki medyczno-sanitarne w gotowości do wydawania od

d. Bez treści.

4. Sprawy personalne.

a-d. Dane zostaną przekazane w terminie późniejszym.

e. Punkt zbiórki jeńców wojennych

f. Poległych, w miarę możliwości, chować na miejscowych cmentarzach.

Umiejscowione groby na szkicach i dane o rzeczach osobistych poległych przekazywać codziennie w meldunkach do brygady przez sekcję rejestracji grobów.

g. Bez treści.

5. Postanowienia administracyjne.

a-f Bez treści.

6. Sprawy różne.

a. Bez treści.

b. Główny punkt zabiegów specjalnych w

c. Bez zmian.

d. Tyłowe brygadowe stanowisko dowodzenia od w

Załączniki: żadne

Rozdzielnik:

.....

Podpis

.....

MOŻLIWOŚCI LECZNICZE I EWAKUACYJNE ORAZ LICZBA POJAZDÓW SANITARNYCH W KA
RFN

1. Korpus armijny.

Szpital polowy na 300 łózek - 36 ciężkich operacji na dobę.

Szpital chirurgiczny na 90 łózek - 36 ciężkich operacji na dobę.

Lekarska grupa specjalistyczna - 8-12 operacji na dobę.

Batalion medyczno-sanitarny - 300 operacji chirurgicznych oraz może jednocześnie ewakuować 720 rannych żołnierzy.

Mieszany batalion medyczno-sanitarny rozwija 4-8 punktów zbiórki rannych. Zapewnia opiekę medyczną 1800 rannym.

Rozwija 4 korpusne punkty zaopatrywania w materiały sanitarne. Wykonuje remonty sprzętu medycznego o pracochłonności do 48 r/godz. Zdolność przewozowa środków - 300 ton.

Batalion transportu rannych - możliwości ewakuacyjne ponad 2000 rannych /w tym trzy kompanie samochodów sanitarnych po 360 miejsc leżących i kompania ciężkich samochodów sanitarnych 960 miejsc siedzących/.

2. Dywizja.

Batalion medyczno-sanitarny - 140 operacji na dobę oraz może jednorazowo ewakuować 480 rannych. Posiada 40 lekarzy w tym 20 chirurgów.

3. Brygada.

Kompania medyczno-sanitarna - 70 operacji na dobę oraz może jednorazowo ewakuować 240 rannych. Posiada 12 lekarzy w tym 3-4 chirurgów.

4. Batalion.

Drużyna medyczno-sanitarna może jednorazowo ewakuować 35 żołnierzy. W batalionie jest dwóch lekarzy.

5. Możliwości ewakuacyjne transportu sanitarnego:

- samochód sanitarny 0,25 t	- 2 rannych;
- transporter sanitarny	- 4 rannych /3 leżących, 1 siedzący/;
- samochód sanitarny 1,5 t	- 9 rannych /4 leżących, 5 siedzących/;
- samochód sanitarny 5 t	- 12-15 rannych;
- autobus sanitarny	- 26 rannych /siedzących/;
- śmigłowiec UH-1D Iroquois	- 17 rannych + 1 san./6 leżących, 11 siedzących/;
- śmigłowiec CH-53G Sea Stacion	- 61 rannych + 4 san./24 leżących, 37 siedzących;
- śmigłowiec CH-53 /BO-105/	- 5 rannych + 1 san./2 leżących, 3 siedzących;
- śmigłowiec CH-3 Sea King	- 40 rannych + 1 san./15 leżących, 25 siedzących/.

6. Liczba pojazdów sanitarnych

Rodzaj pojazdu	Liczba pojazdów w:			
	Korpusie	Dywizji	Brygadzie	Batalionie
Autobus sanitarny	10	-	-	-
Samochód sanitarny 5 t	140	20	10	-
Samochód sanitarny 1,5 t	60	20	10	1
Samochód sanitarny 0,25 t	-	-	-	1 ^{x/}
Transporter sanitarny	-	-	-	6

x/ Na szczeblu batalionu - jako samochód sanitarny może być wykorzystywany samochód 0,25 t.

Załącznik nr 6

P O U F N E

Egz.nr...

ZESTAWIENIE POJAZDÓW MECHANICZNYCH ORAZ MOŻLIWOŚCI TRANSPORTOWE

W KA DEN

	Motocykle	Samochód osob. - teren. 0,25t	Samochód ciężarowy 1,5 t	Samochód ciężarowy 5 t	Samochód ciężarowy 10 t	Ciągniki + przycepy do 25t	Ciągniki+przycepy do 50t	Samochody dyspersyjne 12 t	Przycepy dwukołowe 1,5 t	Przycepy dwukołowe 3 t	Przewoźne zbiorniki 4600 litrów MPS	Przewoźne zbiorniki 6900 litrów MPS
KA	9	3	17	225	310	10	30	120	17	9		
Dywizja	9	3	17	45	10	.	.	.	17	9		
Brygada	12	5	3	41	25	-	-	-	14	.	10	5
Batalion	.	2	2+4 ^x	33	-	-	-	-	7	-		

x/ Na szczeblu batalionu - jako samochód sanitarny - może być wykorzystywany samochód 0,25 t.

Możliwości transportowe oddziałów i pododdziałów zaopatrzenia i transportu:

- korpus: 8100 ton;
- dywizji: 350 ton x 900 ton /transport przydzielony/ = 1250 ton;
- brygady: 300-375 ton;
- batalionu: 75-130 ton.

RODZAJE REMONTÓW I ZESTAWIENIE POJAZDÓW ODDZIAŁÓW REMONTOWYCH W KA RFN

1. W zależności od czasu i zakresu remontu dzielą się one na:

Remont 1 stopnia: do 24 roboczogodzin; wykonują plutony remontowe batalionów.

Remont 2 stopnia: do 48 roboczogodzin; wykonują lekkie kompanie remontowe brygady.

Remont 3 stopnia: do 96 roboczogodzin; wykonują średnie bataliony remontowe dywizji.

Remont 4 stopnia: do 96 roboczogodzin; wykonują ciężkie bataliony remontowe korpusu.

Remont 5 stopnia-Remont kapitalny: wykonują jednostki i urządzenia podlegające dowództwu zaopatrywania w poszczególnych dowództwach terytorialnych.

2. Zestawienie pojazdów mechanicznych oddziałów remontowych

	Samochód osob.-teren 0,25 t	Samochód ciężarowy 1,5 t	Samochód ciężarowy 5 t	Ciągniki ewakuacyjne	Samochody specjalne /warsztaty/	Przycepy dwukołowe 1,5 t		
KA	•	•	•	•	•	•		
Dywizja	21	-	120	22	36	24		
Brygada	3	8	14	9	32	3		
Batalion	-	-	3	4	7	-		

3. Możliwości remontowe:

- KA: owołów; transporterów; sam.;
- dywizji: owołów; transporterów; sam.;
- brygady: owołów 4-6 szt.; transporterów; sam. 5-6 szt.;
- batalionu: owołów; transporterów; sam.

MASA 1 JEDNOSTKI KALKULACYJNEJ BATALIONU, BRIGADY, DYWIZJI /RFN/

Lp.	Rodzaj materiałów zaopatrzeniowych	bpzmoć	bz	bos	BPZmoć	BZ	BPanc	DPZmoć	DZ	DPanc		
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13
1.	Amunicja strzelecka	11,0	11,2	2,9	45,6	44,7	36,9	114,0	199,6	192,3		
2.	Amunicja strzelecka pokładowa	19,6	32,0	8,9	44,2	86,1	39,2	218,2	301,0	271,2		
3.	Amunicja moździerzowa	20,4	27,2	-	40,8	54,4	27,2	149,6	156,4	129,2		
4.	Amunicja do haubic i armat	-	-	-	199,8	199,8	199,8	875,3	875,3	875,3		
5.	Amunicja raketowa	-	-	-	-	-	-	100,8	100,8	100,8		
6.	Amunicja artyleryjska ppano	-	-	-	72,0	24,0	-	96,0	48,0	24,0		
7.	Amunicja ozołgowa	-	-	140,6	-	140,6	281,2	526,1	635,4	776,0		
8.	Przeciwpancerne pociski kierowane	1,3	1,0	-	3,5	2,9	2,4	15,1	8,0	7,6		
9.	Amunicja przeciwlotni- cza	-	-	-	-	-	-	41,5	41,5	41,5		
10.	Rakiety przeciwlotnicze	-	-	-	-	-	-	1,1	1,1	1,1		
	Razem amunicja	52,2	71,3	152,4	405,9	552,4	586,7	2137,4	2367,0	2418,8		

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13
11.	Benzyna samochodowa	11,3	11,9	13,3	56,4	71,8	68,9	235,9	386,3	377,2		
12.	olej napędowy	8,3	21,6	53,8	53,2	124,8	150,3	440,1	517,0	542,4		
	Razem MPS	19,6	33,5	67,1	109,6	196,6	219,2	726,0	903,3	919,6		
13.	Żywność	1,8	1,8	1,2	9,0	9,4	8,5	45,5	45,3	44,5		
	Rbojowa	0,4	0,4	0,3	2,2	2,3	2,0	10,9	10,9	10,7		
	Razem żywność	2,2	2,2	1,5	11,2	11,6	10,5	56,4	56,2	55,2		

Uwaga: Obliczono na potrzeby szkoleniowe.

Zapasy materiałów zaopatrzeniowych na poszczególnych szczeblach dowodzenia^{x/}

Lp.	Pododdział, oddział, ZT	Amunicja /dni/	Paliwo /dni/	Pozostałe /dni/	Razem średnio /dni/
1.	Batalion /na transporcie/	2-3	2-3	2-3	2
2.	Brygada /na transporcie/	3-5	3-5	3-5	4
3.	Dywizja /na transporcie/	3-5	3-5	3-5	4
4.	Korpus /w rejonach tyłowych/	10-12	10-12	10-12	9

x/ 1. Materiał zestawiono na podstawie ćwiczenia paktu NATO "WINTEX-77" /nr bibl.ASG WP Pf-18716/ oraz wydawnictwa II Zarządu: "Brygada, pułk, batalion" /Sygn.574/71 r./.

2. Zapasy w batalionie, brygadzie, dywizji dotyczą wszystkich materiałów zaopatrzeniowych, które są przy wojskach /sprzęcie i w tyłach.

3. Zapasy w korpusie są to zapasy utrzymywane w rejonach tyłowych w składach i transporcie.

Uwaga: 1. Zapasów materiałów zaopatrzeniowych do dywizji włącznie nie można sumować.

2. Liczby przedstawione w tabeli, oznaczają dni walki, które można prowadzić samodzielnie /bez dostarczania materiałów zaopatrzeniowych/ w oparciu o posiadane zapasy.

NIEKTÓRE ZNAKI TAKTYCZNE UŻYWANE W WOJSKACH USA,RFN,WB.

Instrukcja o znakach taktycznych i skrótach wojskowych, stosowanych w siłach zbrojnych USA, obowiązuje we wszystkich armiach NATO.

Zgodnie z przyjętymi zasadami na wielokolorowych mapach i schematach skład bojowy, przynależność, położenie, uzbrojenie, zadania bojowe i działalność wojsk własnych oznacza się kolorem niebieskim, natomiast wojska nieprzyjaciela - czerwonym. Jeżeli sytuację nanosi się w jednym kolorze /czarnym/, to wojska własne oznacza się jedną linią, a nieprzyjaciela - dwoma liniami.

Numer związku, oddziału lub pododdziału pisze się po lewej stronie znaku taktycznego, podległość - po prawej stronie. Wewnątrz znaku określa się rodzaj wojsk/służb/lub skrót nazwy jednostki; u góry - rodzaj pododdziału, oddziału, związku, zgrupowania; u dołu umieszczają się różne informacje uzupełniające.

Działania wykonywane przez wojska oraz ich rozmieszczenie nanosi się przyjętymi znakami linią ciągłą, a działania planowane - linią przerywaną.

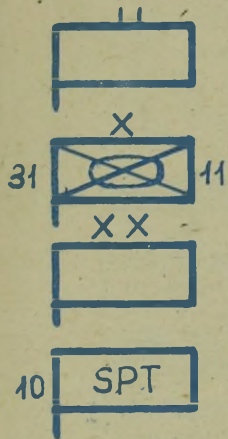
Rejony skażone - własne i nieprzyjaciela - nanosi się kolorem żółtym, zniszczenia, pola minowe zapory i przeszkody - własne i nieprzyjaciela - kolorem zielonym.

Znaki podstawowe:

- prostokąt: oznacza jednostkę;
- trójkąt równoramienny: oznacza punkt obserwacyjny;
- duże koło: oznacza składy, magazyny i urządzenia tyłowe;
- chorągiewka: oznacza sztab pododdziału, oddziału, związku /"nóżka" znaku zawsze z lewej strony, a jej zakończenie wskazuje dokładne rozmieszczenie sztabu w terenie/.

W środku znaku podstawowego umieszcza się znak odpowiedniego rodzaju i służby.

1 SZTABY

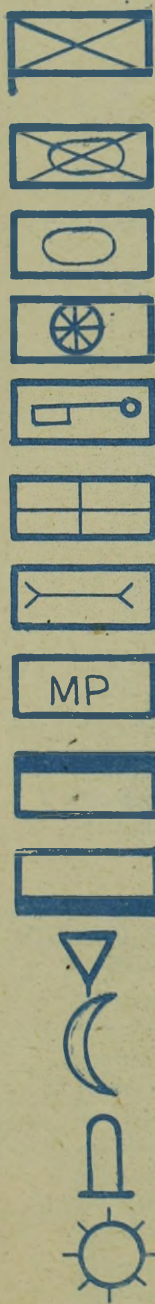
STANOWISKO DOWODZENIA BATALIONU

STANOWISKO DOWODZENIA 31 BRYGADY ZMECHANIZOWANEJ
11 DZ

STANOWISKO DOWODZENIA DYWIZJI

STANOWISKO DOWODZENIA WSPARCIA TYLÓW 10 DYWIZJI
/TYŁOWE STANOWISKO DOWODZENIA/

2 RODZAJE WOJSK I SŁUŻB

JEDNOSTKI PIECHOTY

JEDNOSTKI ZMECHANIZOWANE

JEDNOSTKI PANCERNE

JEDNOSTKI TRANSPORTOWE

JEDNOSTKI KWATERMISTRZOWSKIE

JEDNOSTKI SŁUŻBY MEDYCZNO-SANITARNEJ

JEDNOSTKI REMONTOWE

JEDNOSTKI ŻANDARMERII POŁOWEJ

JEDNOSTKI SZTABOWE

JEDNOSTKI ZAOPATRYWANIA

- PALIWO

- ŻYWNOSĆ

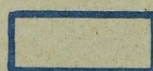

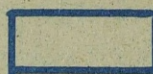
- AMUNICJA

- CZĘŚCI ZAMIENNE

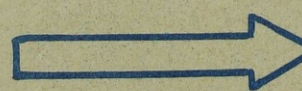

3 OZNACZENIA JEDNOSTEK STOSOWANE PRZY ZNAKACH PODSTAWOWYCH /U GÓRY/ORAZ NA LINIACH ROZGRANICZENIA

	DRUŻYNA		X	BRYGADA
	SEKCJA		XX	DYWIZJA
	PLUTON		XXX	KORPUS
	GRUPA		XXXX	ARMIA
	KOMPANIA		² — XX —	LINIA ROZGRANICZENIA MIĘDZY 215 DYWIZJĄ
	BATALION /GRUPA BOJOWA /		⁵ XXXXXX	GRUPA ARMII
	PULK /TAKTYCZNE ZGRU- POWANIE BOJOWE/			

4. ZNAKI PODSTAWOWE

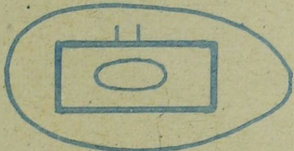
	JEDNOSTKA
	PUNKT OBSERWACYJNY
	SKŁADY, MAGAZYNY I URZĄDZENIA TYŁOWE
	SZTAB

5 REJONY ROZMIESZCZENIA I DZIAŁAŃ WOJSK

	PRZEDNI SKRAJ /LINIA FRONTU/ NA SZLICACH /MAPACH/ JEDNOKOLOROWYCH
	PRZEDNI SKRAJ /LINIA FRONTU/ NA MAPACH WIELOKOLORO- -WYCH
LD ——— LD	RUBIEŻ WYJŚCIOWA DO NATARCIA
PL ——— PL	RUBIEŻ WYRÓWNANIA
	KOLUMNA WOJSK W MARSZU
	BATALION PIECHOTY W REJONIE ZEŚRODKOWANIA

PLANOWANY REJON ROZMIESZCZENIA BATALIONU
PIECHOTY

BATALION CZOLGÓW W REJONIE ZEŚRODKOWANIA

6. JEDNOSTKI ZAOPATRYWANIA I TRANSPORTU

DOWÓDZTWO ZAOPATRYWANIA-KA

BATALION ZAOPATRYWANIA

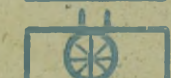
KOMPANIA DOWODZENIA I ZAOPATRYWANIA

KOMPANIA ZAOPATRYWANIA

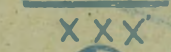
PLUTON PRZELADUNKOWY

BATALION TRANSPORTOWY

BATALION TRANSPORTU MPS

KORPUŚNY PUNKT ZAOPATRYWANIA W MATERIAŁY
MASOWEGO ZUŻYCIA/AMUNICJA, MPS, ŻYWNOŚĆ/

MIESZANY DWIZYJNY PUNKT ZAOPATRYWANIA

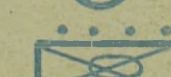
BRYGADOWY PUNKT ZAOPATRYWANIA

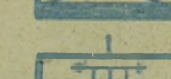
BATALIONOWY PUNKT ZAOPATRYWANIA

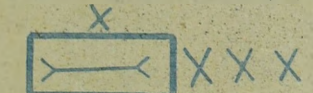
GRUPA ZAOPATRYWANIA BATALIONU ZMECHANIZOWANEGO

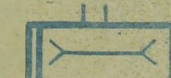
KOMPANIA REJESTRACJI GROBÓW

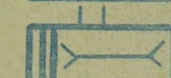
7. JEDNOSTKI REMONTOWE

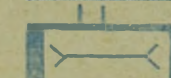
DOWÓDZTWO SŁUŻBY REMONTOWEJ KA

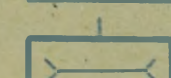
ŚREDNI BATALION REMONTOWY

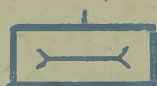
CIEŻKI BATALION REMONTOWY

MIESZANY BATALION REMONTOWY

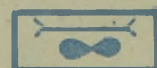
LEKKA KOMPANIA REMONTOWA

ŚREDNIA KOMPANIA REMONTOWA

KOMPANIA EWAKUACYJNA

ESKADRA REMONTOWA

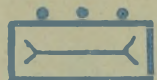
X X

DYWIZYJNY PUNKT ZBIÓRKI USZKODZONEGO SPRZĘTU

BRYGADOWY PUNKT ZBIÓRKI USZKODZONEGO SPRZĘTU

PLUTON REMONTOWY

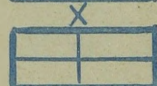

SEKCJA OBSŁUGI TECHNICZNEJ

8. JEDNOSTKI MEDYCZNO - SANITARNE

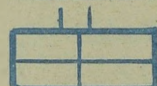

DOWÓDZTWO SANITARNE W DOWÓDZTWIE TERYTORIALNYM

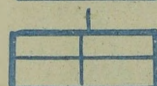

X X X

DOWÓDZTWO SŁUŻBY MEDYCZNO - SANITARNEJ KA

BATALION MEDYCZNO - SANITARNY

KOMPANIA MEDYCZNO - SANITARNA

BATALION TRANSPORTU RANNYCH

KOMPANIA TRANSPORTU RANNYCH

X X X

300

SZPITAL POLOWY KA - 300 ŁÓZEK

X X X

90

SZPITAL CHIRURGICZNY KA - 90 ŁÓZEK

X X X

PUNKT ZBIÓRKI RANNYCH KA

X X

MIEJSCE POSTOJU SAMOCHODÓW SANITARNYCH DYWIZJI

GŁÓWNY PUNKT OPATRUNKOWY DYWIZJI /OBSŁUGIWANY PRZEZ DWA PLUTONY/

GLÓWNY PUNKT OPATRUNKOWY BRYGADY /OBSŁUGIWANY PRZEZ JEDEN
PLUTON/

BATALIONOWY PUNKT OPATRUNKOWY

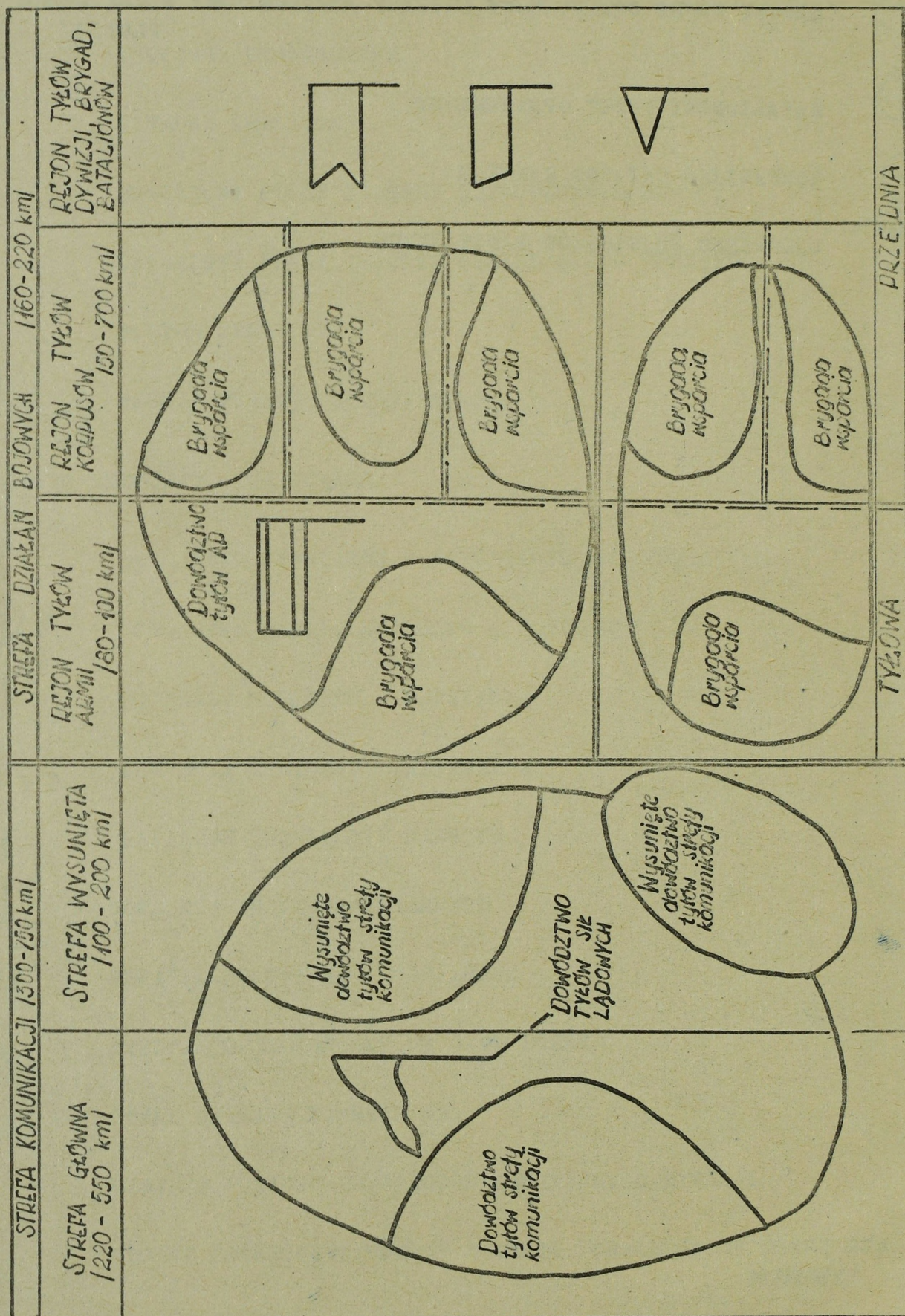

KOMPANIJNE GNIAZDO RANNYCH

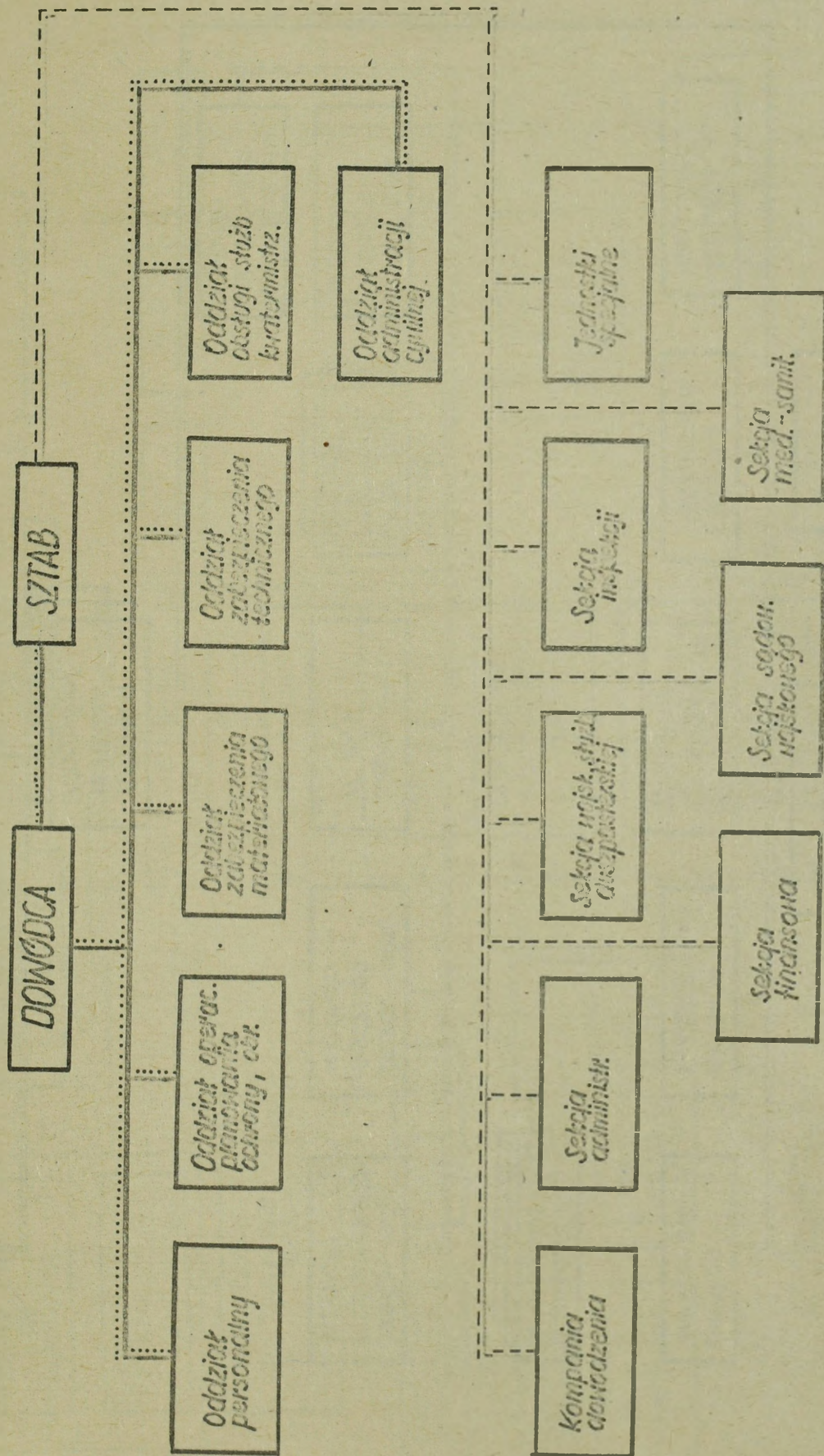

LĄDOWISKO ŚMIGŁOWCÓW SANITARNYCH

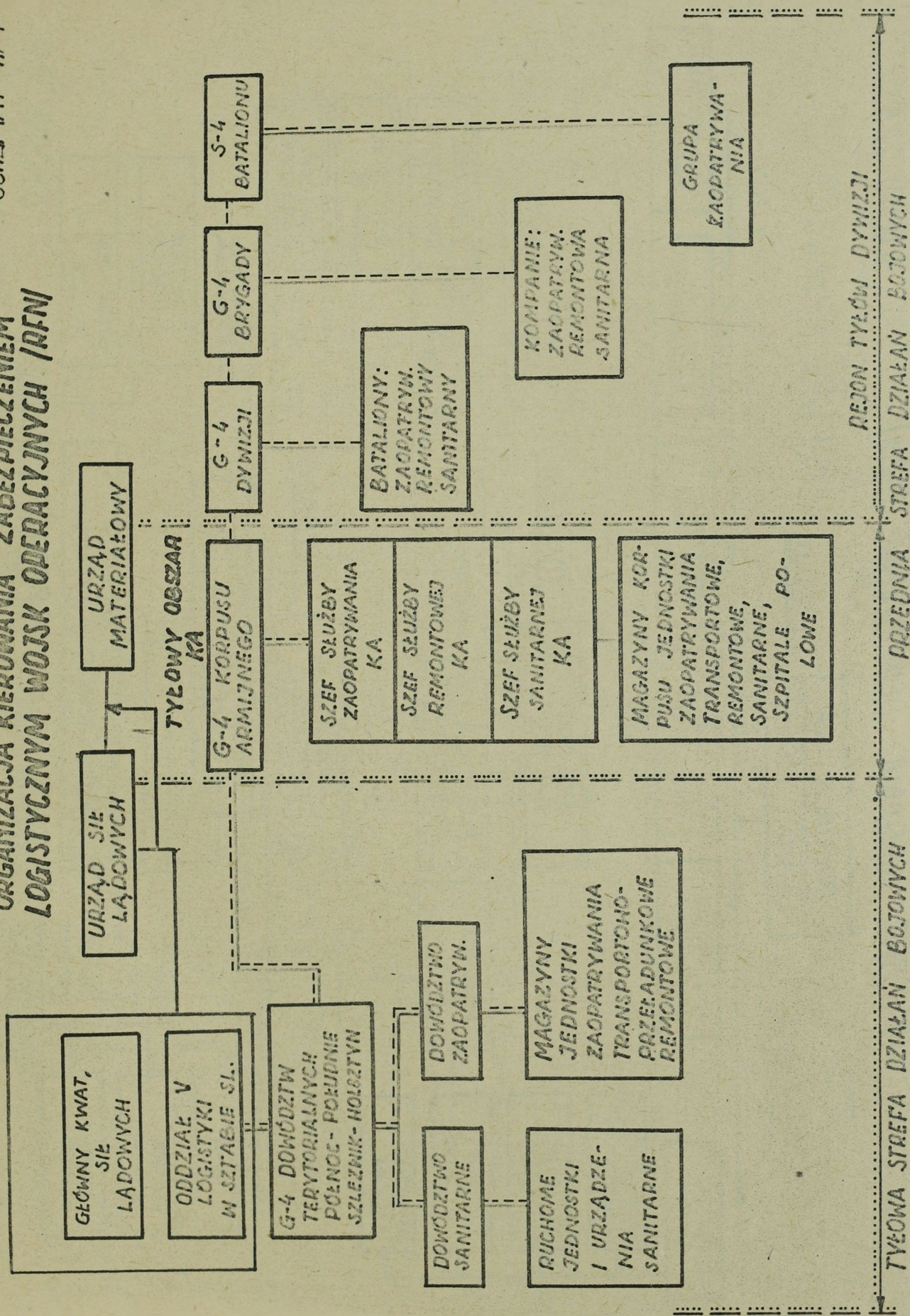
REJON I STREFY TYŁÓW [miejscami]

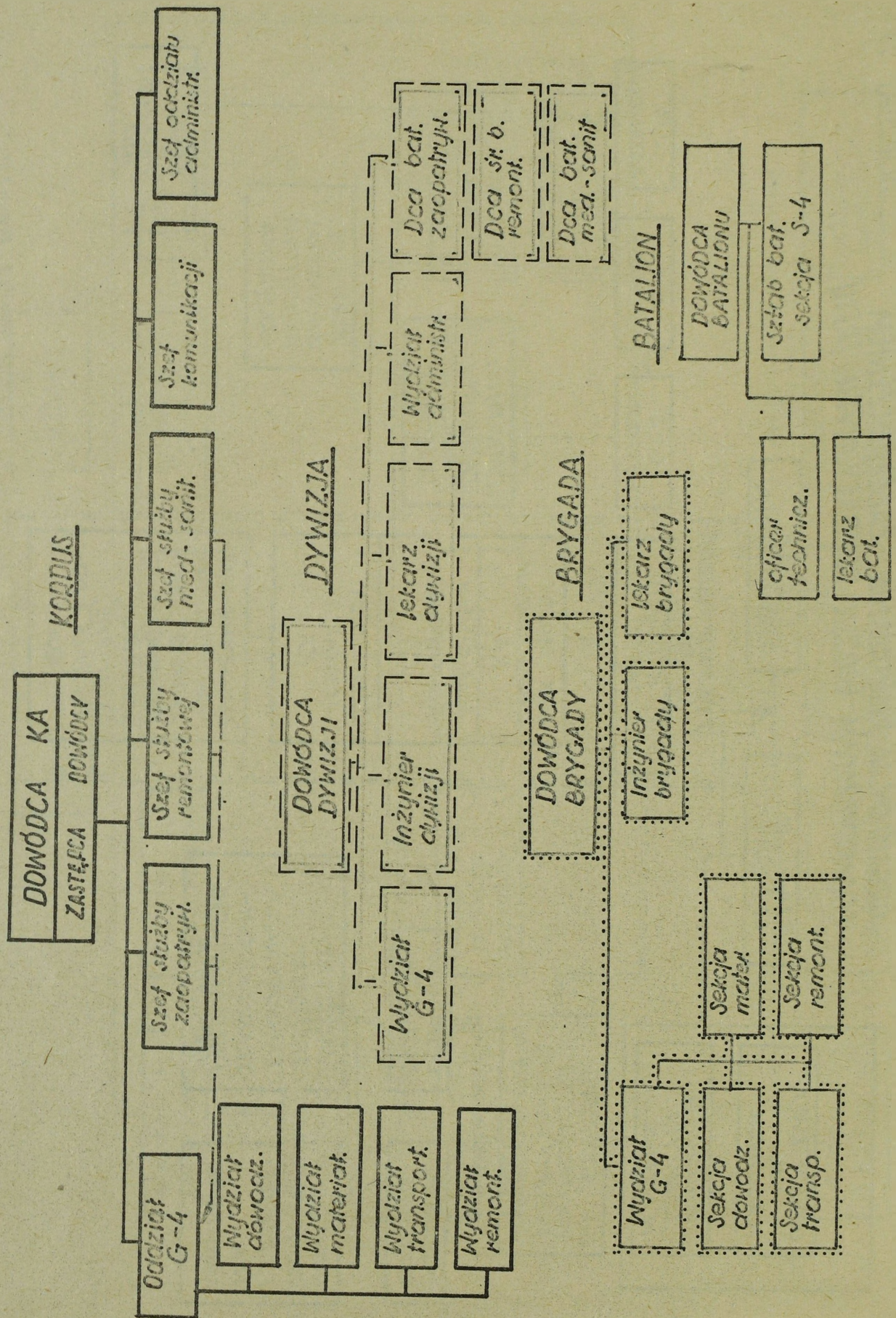
ORGANIZACJA DOWODZTWA SZTABU TYŁOW AP /USA/

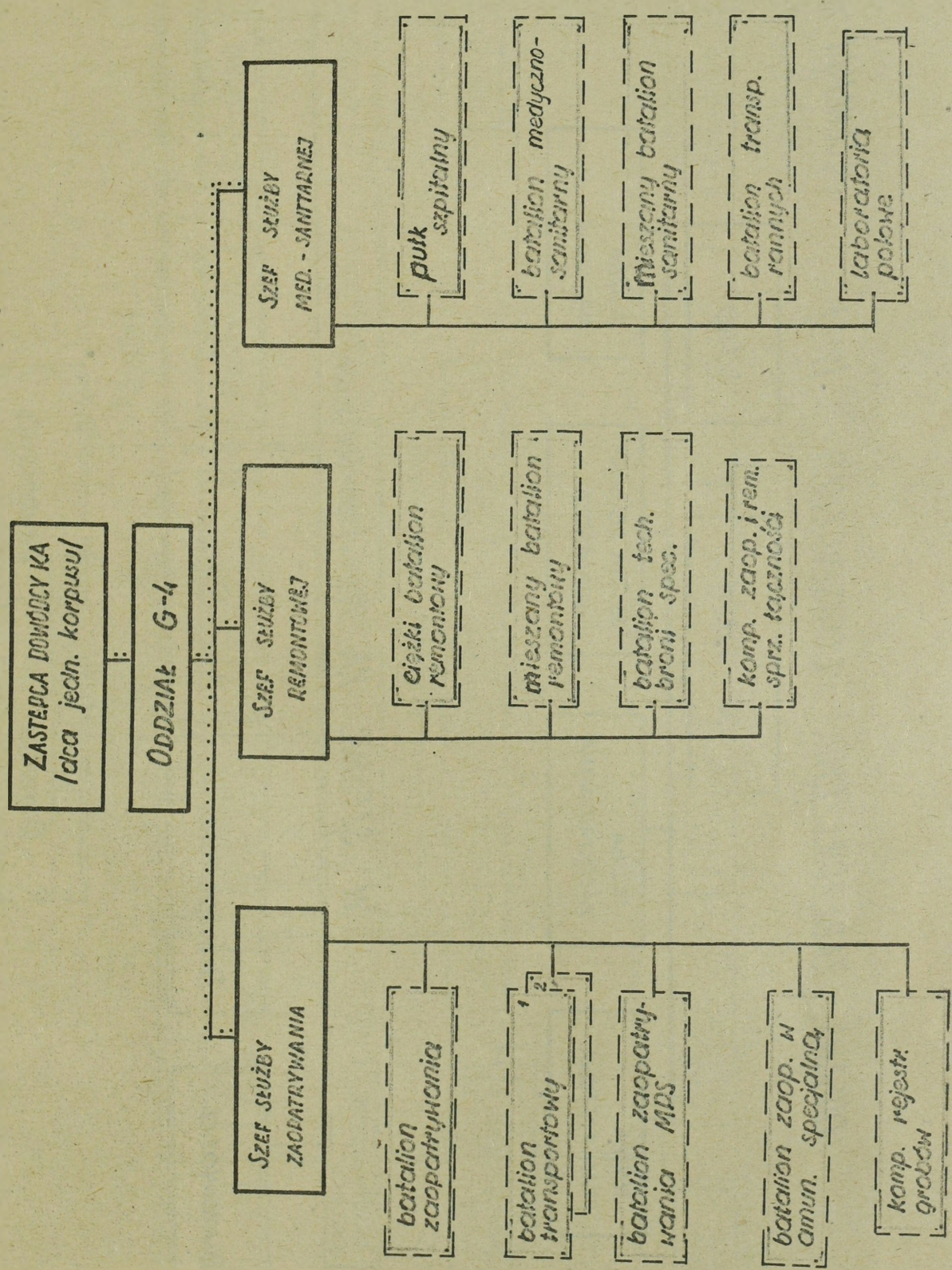
ORGANIZACJA KIEROWANIA ZABEZPIECZENIEM
LOGISTYCZNYM WOJSK OPERACYJNYCH /RFN/

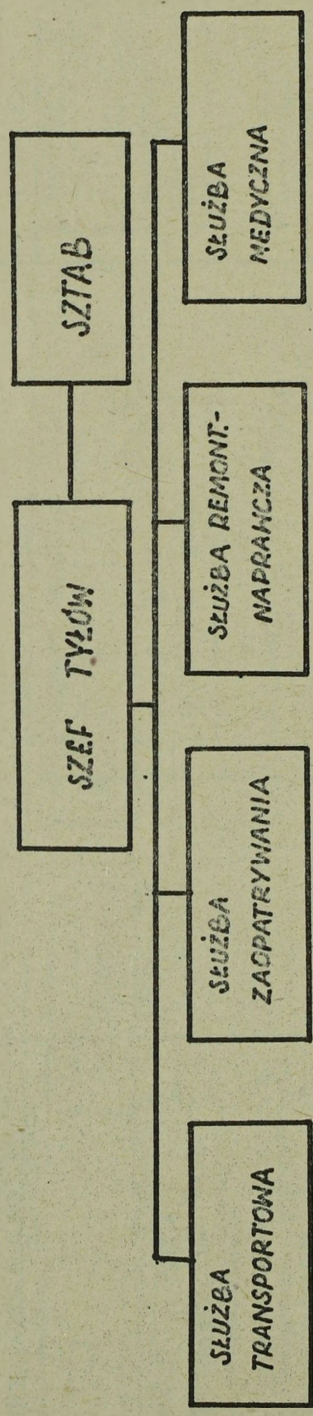
TYŁOWE ORGANNA DOWODZENIA /DFN/ SCHEMAT nr 5

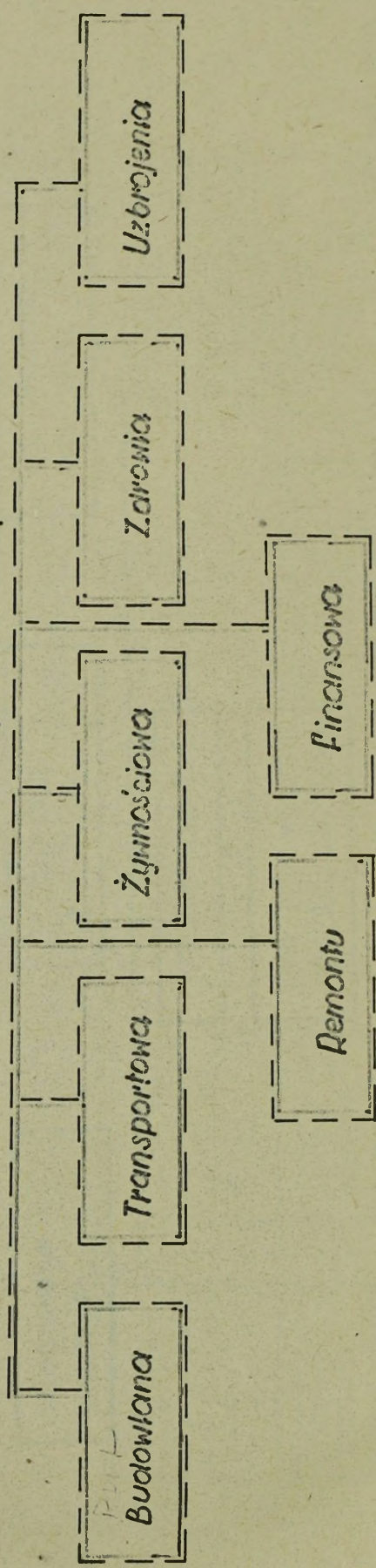
JEDNOSTKI TYŁOWE NA SZCZEBLU KA JRENI SCHEMAT nr 6

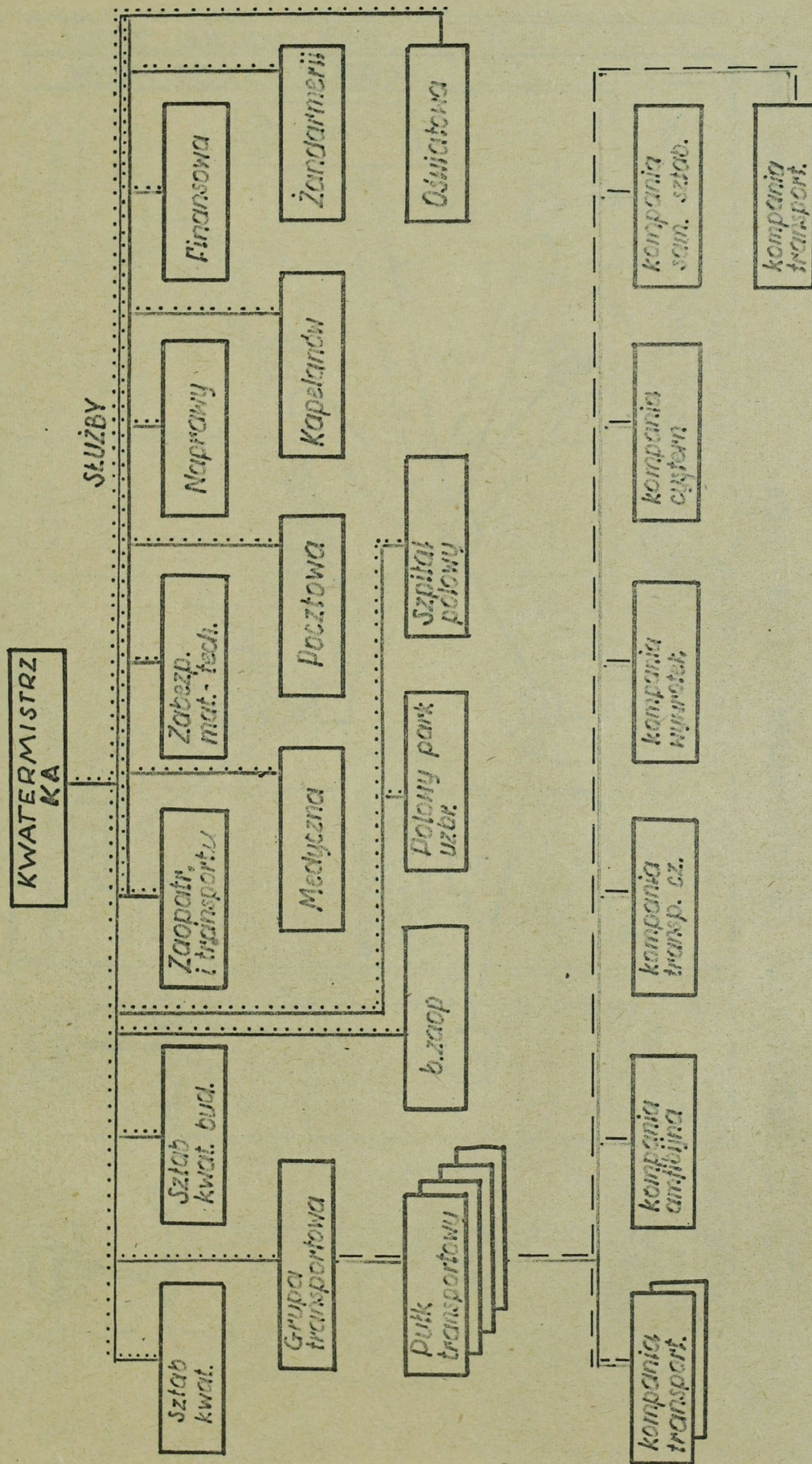
ORGANA ZABEZPIECZENIA LOGISTYCZNEGO /WB/

W SZTABIE KA WB /SZEFOWE SLUŻB/

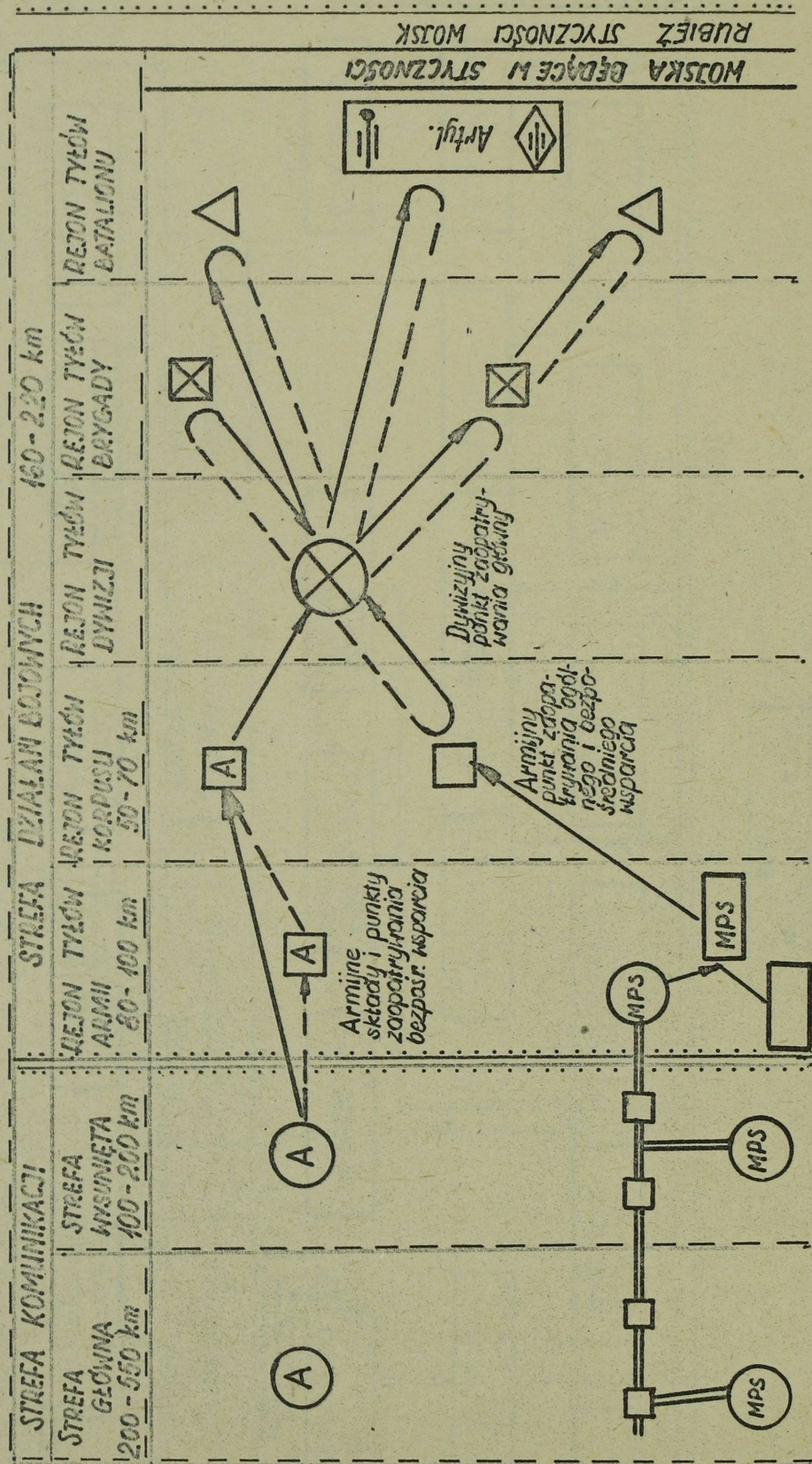

ORGANA DOWODZENIA I JEDNOSTKI ZAPATRYWANIA KA / WB / SCHEMAT nr 8

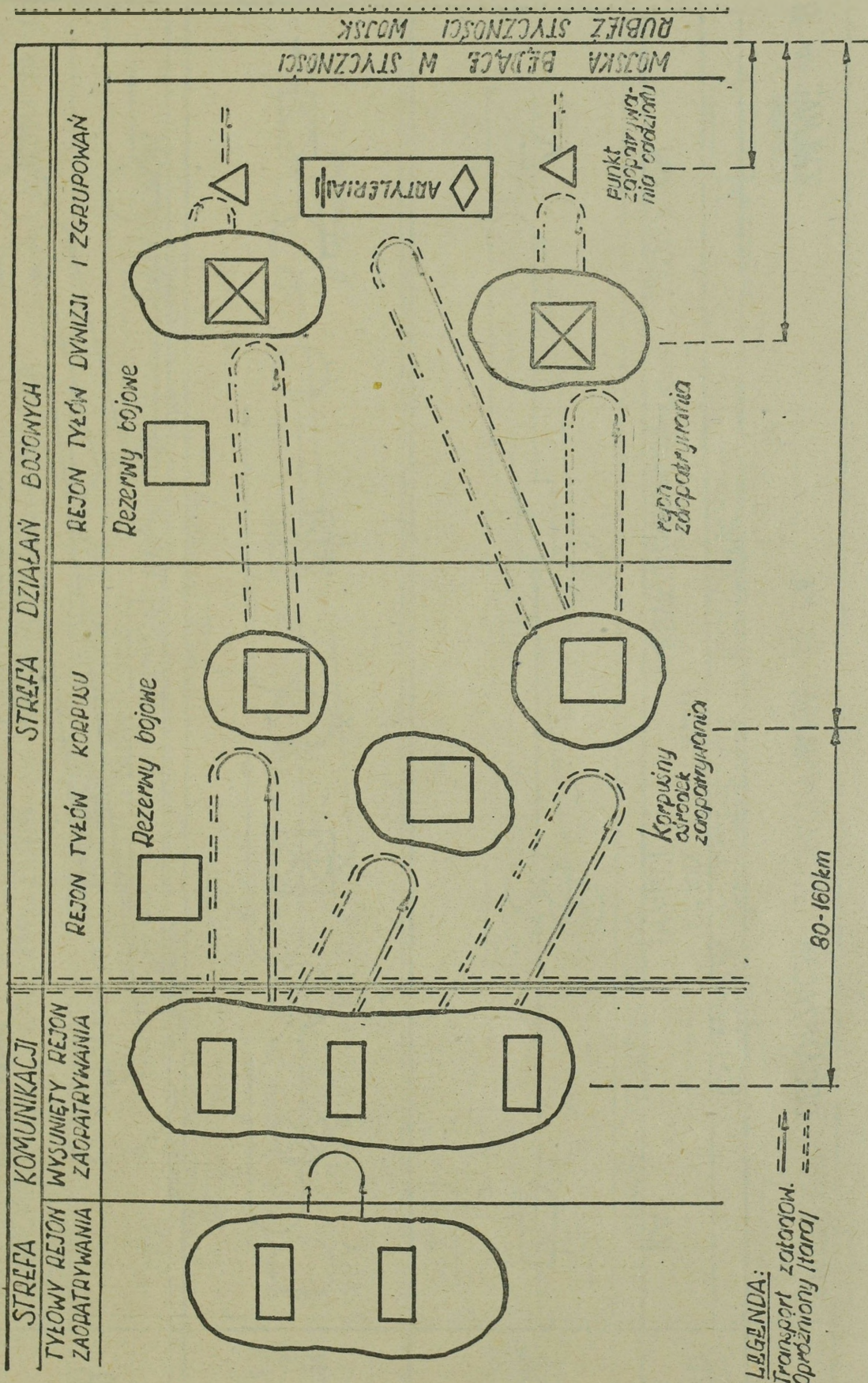

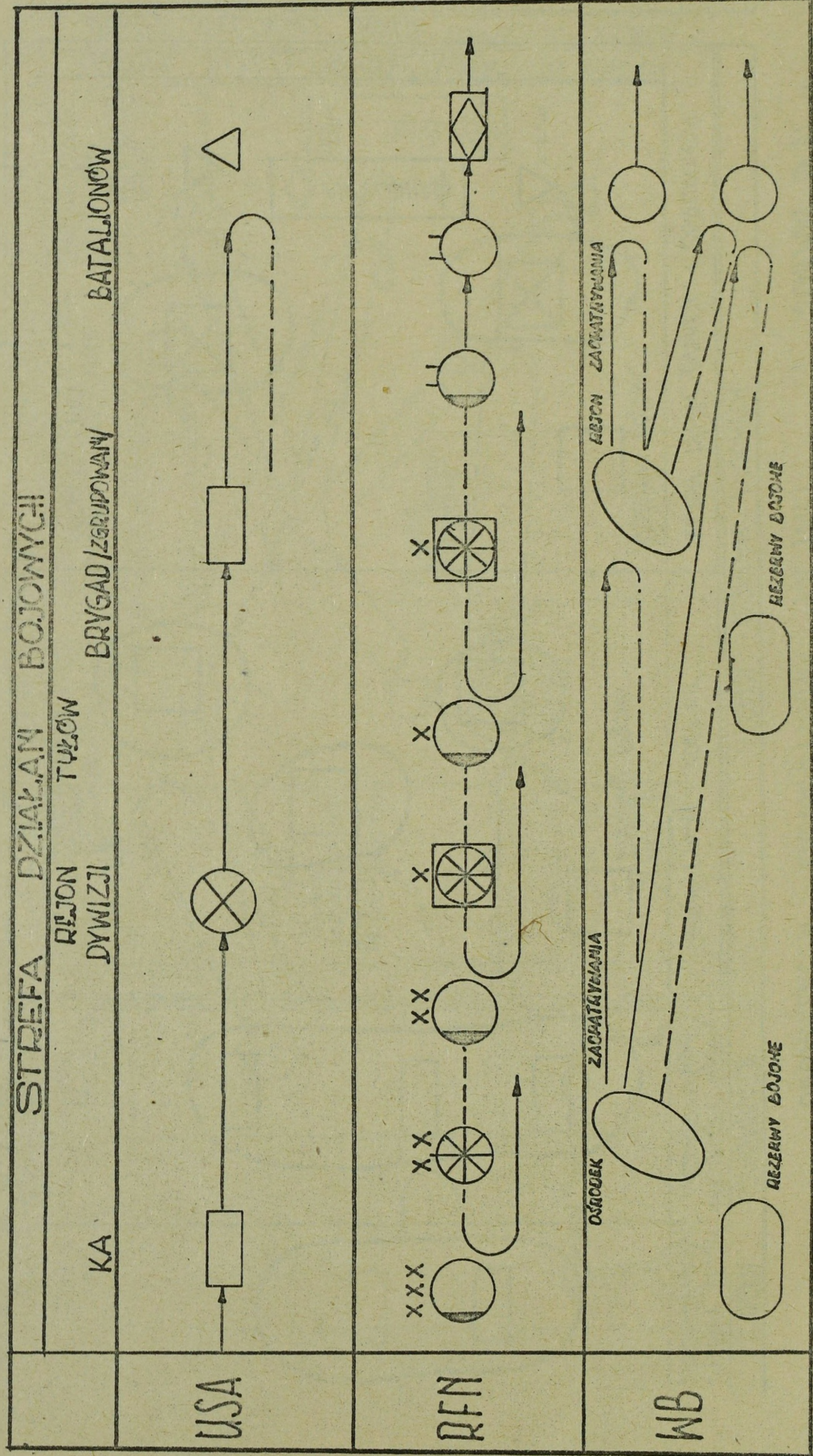
ORGANIZACJA ZAOPATRYWANIA ARMII USA

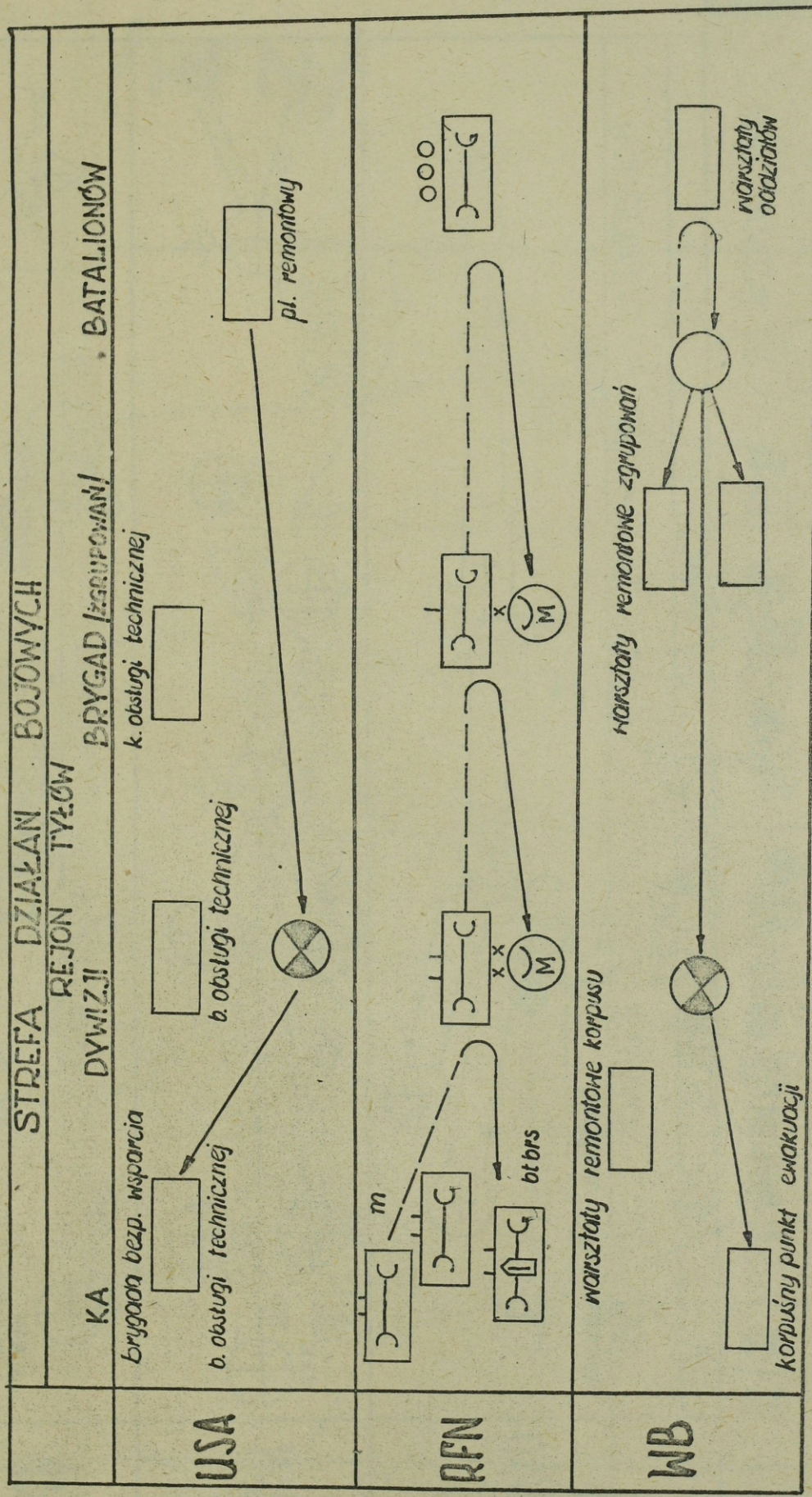
SCHEMAT nr 9

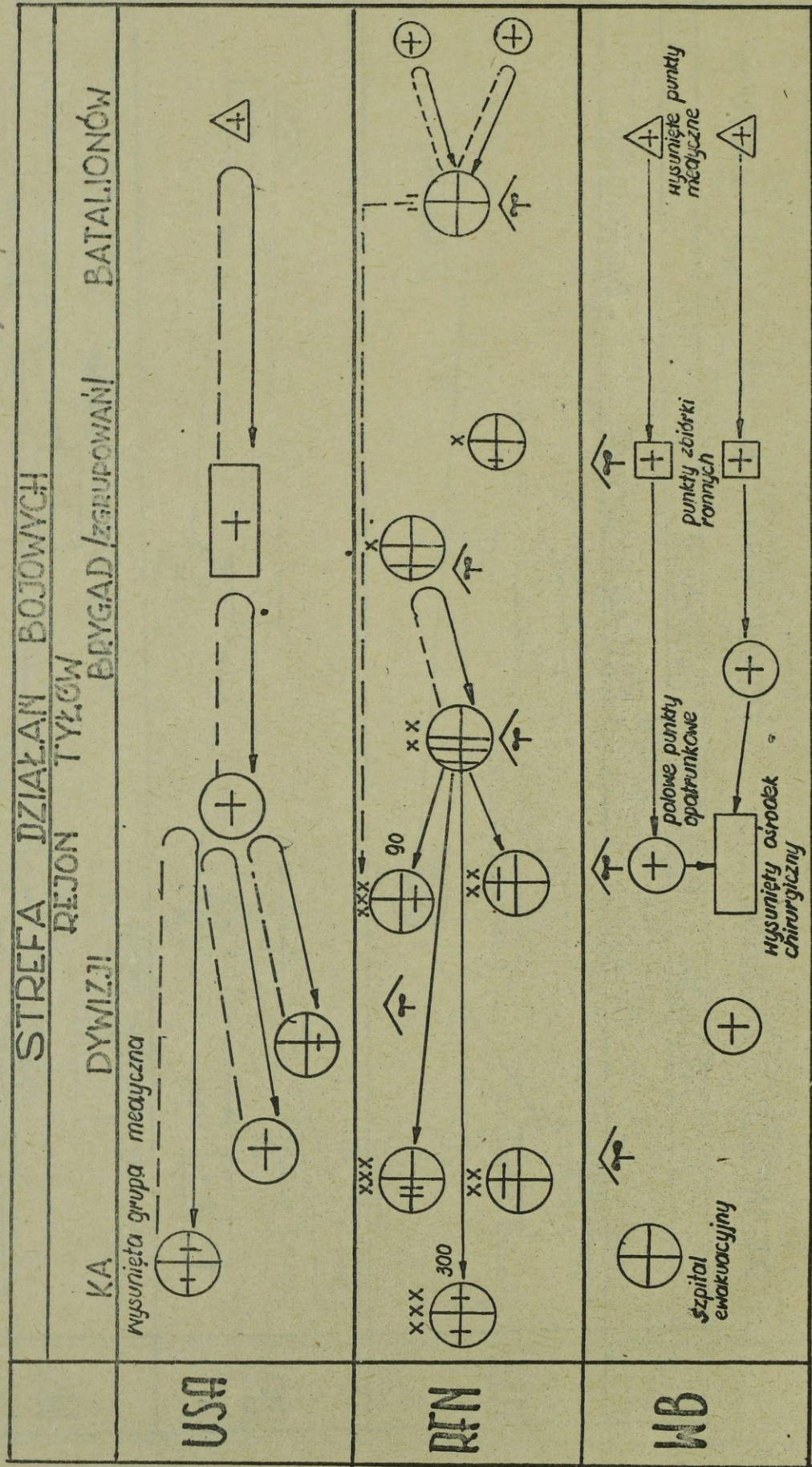
ORGANIZACJA ZAOPATRYWANIA KA [WBI] SCHEMAT nr 10

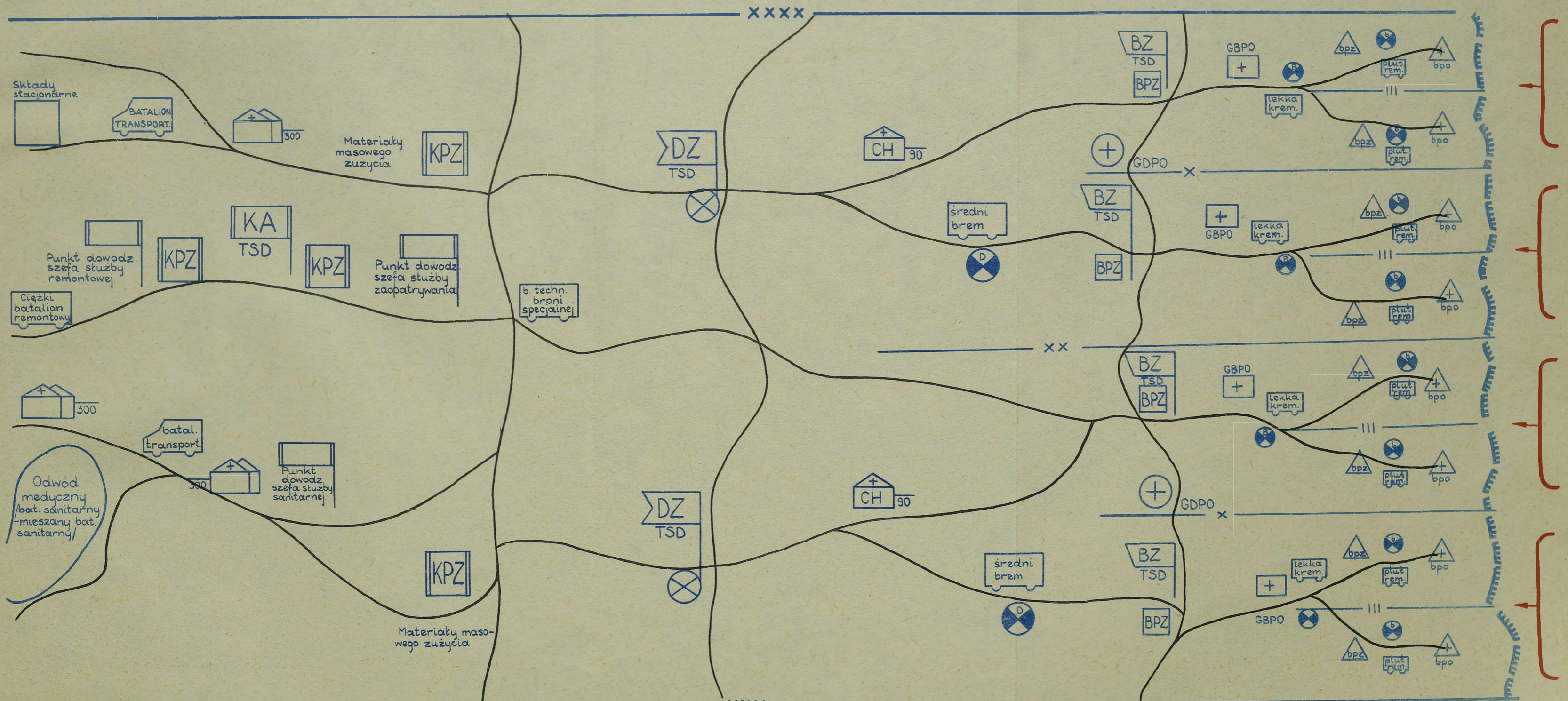

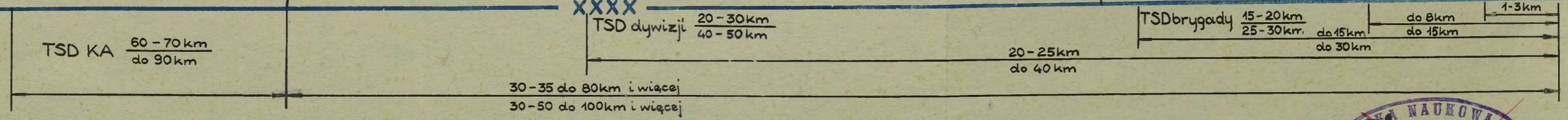
SCHEMAT EWAKUACJI MEDYCZNEJ W KA SCHEMAT nr 13

UGRUPOWANIE TYŁÓW W KA /RFN/ /WARIANT/

UWAGA: Punkty dowodzenia szefa służby remont., sanit., zaop. w odległości 60-70km od rubieży styczności.

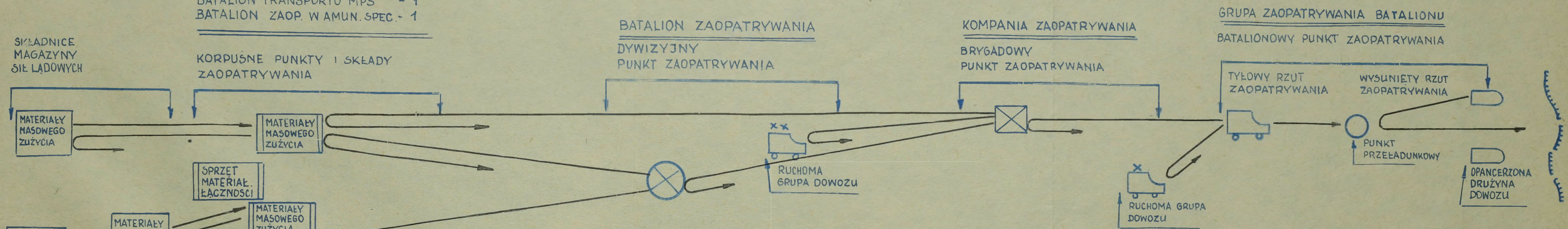
Wykonano w 100 egz.
Egz. 1-100 Bibl. Nauk. OZS
Wyk. plk PORZUCZEK
Druk ASGWP nrpf 122/ww

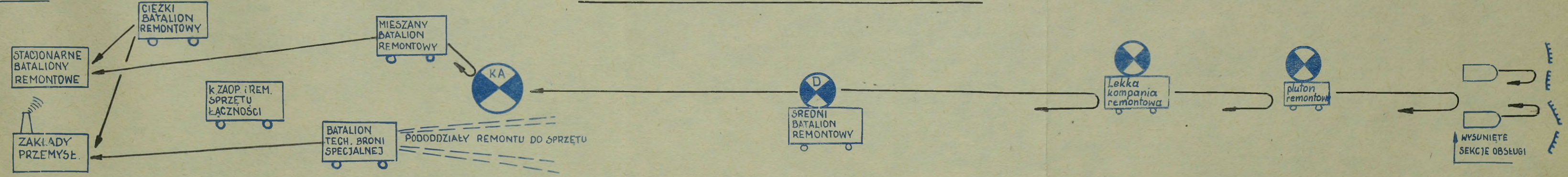
SCHEMAT ZAOPATRYWANIA I ETAPÓW EWAKUACJI TECHNICZNEJ, MEDYCZNEJ W KA RFN

a. SCHEMAT ZAOPATRYWANIA

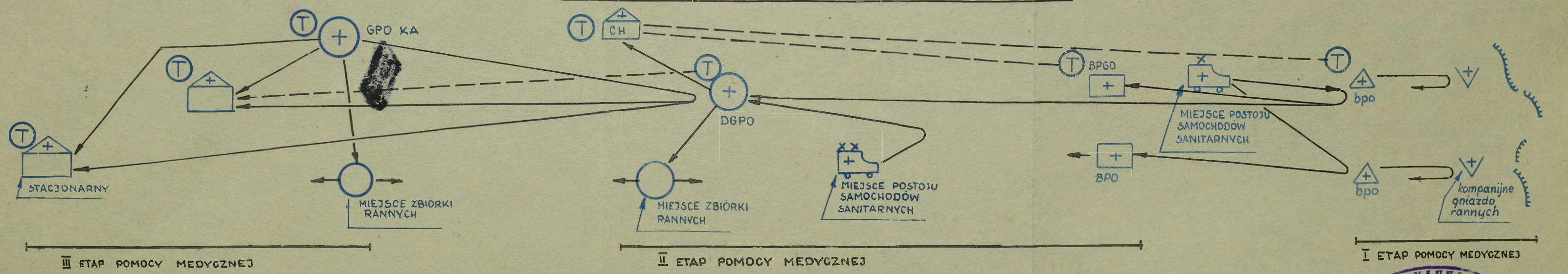
- BATALION ZAOPATRYWANIA - 1
- BATALIONY TRANSPORTOWE - 2
- BATALION TRANSPORTU MPS - 1
- BATALION ZAOP. W AMUN. SPEC. - 1

b. ETAPY EWAKUACJI TECHNICZNEJ

c. ETAPY EWAKUACJI I POMOCY MEDYCZNEJ

WYKONANO 100 EGZ
 1-100 Bibl. Nauk. DZS
 wyk ptk PORZUCZEK
 rys R5 dn. 28.01.1981r
 druk ASG WP nr pf 123/ww

1953 04
~~1953 04~~

BIBLIOTEKA NAUKOWA ASB WP
Archiwum Izialo Ebiarów Specjalnych
Ks ewid. _____

44287

1953 04